

3^e jaargang, no. 3
Maart 2024

In deze uitgave:

- Genade bestaat uit 'mercy' en 'grace'
- De brief van Paulus aan de Kolossenzen (6)
- Verenig mijn hart (4b)
- Liederen om te luisteren (met 2 playlisten)
- Wandelen door het Oude Testament (14)
- Wisseling van leiderschap in de VEG Sneek
- Wat leer je van het verhaal van Abraham (3)
- 'Dit zal ik nooit meer vergeten...' (getuigenis)

volle evangelie magazine

INHOUDSOPGAVE

- 2 Van de redactie: Genade bestaat uit 'mercy' en 'grace'
- 2 De brief van Paulus aan de Kolossenzen (6) - J.E. v.d. Brink
- 5 Verenig mijn hart (4b) - Eén wil - Henk Lijzenga
- 9 Liederen en koortjes om te luisteren met 2 playlisten - Henk Verbeek
- 9 Wandelen door het Oude Testament (14) - Cees Visser
- 15 De opname vóór de grote verdrukking is een ongegronde aanname (2) - Piet Guijt
- 16 Wisseling van leiderschap in de VEG Sneek - Redactie
- 17 'Goud vanouds' - Wiebe de Boer: 2 mp3's
- 17 Wat leer je van het verhaal van Abraham? (3) – Toon van den Hoorn
- 20 'Dit zal ik nooit meer vergeten...' (kort getuigenis) - Wil Voois
- 20 Algemene info
- 20 Colofon

VAN DE REDACTIE

GENADE BESTAAT UIT 'MERCY' en 'GRACE'

Het verschil tussen de eerste en de tweede genade

In het Engels wordt een verschil in genade aangereikt door twee afzonderlijke woorden, waarvoor wij in het Nederlands meestal alleen het woord 'genade' gebruiken. Hoe goed is het om in de praktijk van je christenleven te werken met dit woord: "Laten wij daarom met vrijmoedigheid toegaan tot de troon der genade, opdat wij *barmhartigheid* (mercy) ontvangen en *genade* (grace) vinden om *hulp* te verkrijgen te gelegener tijd" (Hebr. 4:16). Dat is: *als de verzoeking zich aandient in je leven*. Het is daarom nuttig om te weten dat je in het Engels twee soorten woorden voor 'genade' hebt: *mercy* en *grace*.

Het verzoendeksel op de ark van het verbond in de tabernakel is de 'mercyseat', de genadestoel, waar God barmhartig is door je te be-ge-na-digen als zondaar. Je krijgt onverdiend gratie en vergiffenis, waardoor je niet verloren gaat, maar redding van de Heer ontvangt.

De troon van genade is de 'throne of grace', waar genade *als hulp* voorhanden is om niet te (hoeven) zondigen. Je ontvangt door die genade kracht om het goede te doen en in gehoorzaamheid goede werken te doen, zoals je in deze hele gave tekst leest: "En God is bij machte ELKE vorm van genade *overvloedig* te maken in u, zodat u, wanneer u in ALLES ALTIJD AL het nodige bezit, *overvloedig* kunt zijn in ELK goed werk" (2 Kor. 9:8).

Je kunt de 'mercy'-genade als eerste genade zien, het "om niet gerechtvaardigd worden door Zijn genade, door de verlossing in Christus Jezus" (Rom. 3:24).

De 'grace'-genade kun je de tweede genade noemen, zoals we lezen: "opdat u een tweede genade zou hebben" (2 Kor. 1:15). Op die manier hebben we dus uit Zijn volheid ontvangen *genade op genade* (Joh. 1:16). Hoe heerlijk om van deze *dubbele genade* te leven!

Zo kun je bijvoorbeeld spreken over de eerste genade die God je geeft tot zondevergeving en de tweede genade om de doop in heilige Geest te ontvangen die je kracht geeft tot overwinning op de zonde.

Gods bedoeling is dat we leven vanuit de eerste genade van God in Christus Jezus - zonder werken van de wet - die ons zondevergeving heeft geschonken. Deze eerste genade wordt om niet, gratis gegeven van Godswege als onverdiende gunst aan zondaren.

Denk aan het lied 'Amazing Grace' in Opwekking 428:1:

*Genade, zo oneindig groot.
Dat ik, die 't niet verdien
Het leven vond, want ik was dood
En blind, maar nu kan 'k zien.*

De tweede genade is leven vanuit de wet van de Geest. De tweede genade wil ons van binnenuit ook gehoorzaam maken en is de hulp van God, om niet meer te zondigen en een overwinningleven binnen te komen. Dat is de tweede "genade van God die verschenen is heilbrengend voor alle mensen van, om ons *op te voeden*, zodat wij de goddeloosheid en wereldse begeerten verzakende, bezadigd, rechtvaardig en godvruchtig in deze wereld leven" (Tit. 2:11-12). De tweede genade leert ons te vrezen voor het kwaad en te wandelen in de Geest volgens de wetten van de Geest van het leven in ons binnenste (Rom. 8:2; Hebr. 8:10; Hebr. 10:16). Dat is tegelijkertijd de ware, bijbelse vrijheid.

Merk op wat in Opwekking 428:2 staat:

*Genade die mij heeft geleerd
Te vrezen voor het kwaad.
Maar ook - als ik mij tot Hem keer
Dat God mij nooit verlaat.*

VAN DE PIONIERS

Naar aanleiding van een vraag over deze rubriek enige verduidelijking. Hierin komen artikelen of bewerkte toespraken (opnieuw) naar voren van pioniers in de volle evangelie beweging die heengegaan zijn, om bij de Heer hun intrek te nemen. Het betreft broeders die als pioniers door de Heer gebruikt zijn, om een baanbrekend werk te verrichten in de verkondiging van het evangelie van het Koninkrijk der hemelen, zoals in dit nummer J.E. van den Brink (1909-1989) en Henk Lijzenga (1936-2001) (en eerder in Hoger-op stonden al stukken van bijv. Sjaak Roose en Jacques Schoenaers). Daarin zitten belangrijke principes en levenslessen, waarvan we ook nu nog veel kunnen leren! (red.).

DE BRIEF VAN PAULUS AAN DE KOLOSSENZEN (6)

Beknopte kanttekeningen

Door J.E. van den Brink

Kolossenzen 3:14-4:1

14 En doet bij dit alles de liefde aan, als de band der volmaaktheid.

In de voorgaande verzen sprak Paulus over de kenmerken waarmee de gelovige zich moet bekleden. Nu schrijft hij: 'en boven dit alles, doet de liefde aan'(St. Vert.). Liefde is belangrijker dan alle deugden die eerder werden genoemd. Zoals Paulus schrijft in 1 Korinthiërs 13: 'had ik de liefde niet, dan zou het mij niet baten' (1 Kor. 13:3). Liefde is een positieve houding ten opzichte van God en je naaste. Het vat de hele wet samen (Mat. 22:37-40). Liefde verenigt en verbindt. Daarom wordt het een band genoemd. Het lichaam van de Heer, de gemeente, dat groeit in de richting van volmaaktheid, wordt bijeengehouden door de liefde tussen de leden en vooral door ieders liefde voor het hoofd, Christus. **'Dan groeien wij, ons aan de waarheid houdende, in liefde in elk opzicht naar Hem toe, die het hoofd is, Christus'** (Ef. 4:15). Dit lichaam bouwt zichzelf op in liefde (Ef. 4:16). Als de levende stenen niet onderling verbonden zijn door het cement van de liefde, wordt er nooit een solide en perfect bouwwerk gevormd. Als de hand en de voet met elkaar in

conflict zijn, is er geen perfect lichaam mogelijk (vgl. 1 Kor 12:15).

'Band der volmaaktheid' kan worden vertaald als 'de volmaakte band' (tussen vaak nog onvolmaakte mensen). Een andere mogelijke vertaling is 'de band die leidt tot volmaaktheid'. Het is duidelijk dat deze volmaaktheid niet een individuele aangelegenheid is, maar alleen kan worden bereikt binnen een gemeenschap waar gelovigen elkaar liefde betonen.

15 En de vrede van Christus, tot welke gij immers in één lichaam geroepen zijt, regere in uw harten; en weest dankbaar.

Christus heeft de zonde verzoend en daardoor de vrede tussen God en de mens hersteld, **'door vrede te maken door het bloed van Zijn kruis'** (Kol. 1:20, HSV). De vrede van Christus is dezelfde als **'de vrede van God, die alle begrip te boven gaat'** (Fil. 4:7). Zonder deze vrede van God, die Christus brengt, is er geen gerechtigheid voor de mens (Jak. 3:18). Wanneer we zijn gerechtvaardigd uit het geloof, hebben we vrede met God door onze Here Jezus Christus (Rom. 5:1). Het is de bedoeling dat deze vrede blijvend doorwerkt in het hart dat Christus toebehoort. Deze vrede beschermt onze harten en onze gedachten (Fil 4:7). Ook worden we opgeroepen om de vrede te bewaren in de Gemeente, het lichaam van Christus, waar we als kinderen van God zijn ingevoegd. In het valse lichaam, het grote Babylon, is deze innerlijke vrede weggenomen. Daar is de ruiter op het rode paard, die de vrede op aarde wegneemt, actief (Openb. 6:4).

Naast liefde en vrede, is het ook belangrijk dat er dankbaarheid in de mens wordt gevonden. We moeten niet vergeten dat al deze pracht niet van onszelf komt, maar is ontvangen uit genade, waar we dankbaar voor moeten zijn. Tegenover dankbaarheid staat ontevredenheid. Ontevreden of ondankbare christenen hebben een ontbindende werking in de gemeente. Wanneer we dankbaar zijn, eren we God op een hem welgevallige wijze, met ontzag en eerbied (Hebr. 12:28).

16 Het woord van Christus wone rijkelijk in u, zodat gij in alle wijsheid elkander leert en terechtwijst en met psalmen, lofzangen en geestelijke liederen zingende, Gode dank brengt in uw harten.

Hoe meer je over de woorden van Christus weet, hoe meer je kunt geloven en hoe rijker je bent. Het is daarom erg belangrijk om zoveel mogelijk kennis op te doen uit het Woord van God. Het is ook belangrijk om de kennis die je hebt toe te passen in de praktijk. Hiervoor heb je wijsheid nodig. Als je deze wijsheid niet hebt, kun je het aan God vragen en het zal je gegeven worden, 'zonder voorbehoud en zonder verwijt' (Jak. 1:5). We hebben wijsheid nodig, niet alleen om zelf naar Gods Woord te leven, maar ook om anderen te onderwijzen en te corrigeren wanneer ze afdwalen. Je moet

anderen niet zomaar iets vertellen of berispen zonder de kennis en wijsheid die zijn gebaseerd op het Woord van God. We mogen niet alleen spreken en getuigen van Gods grootheid en zo onze houding tonen, maar we mogen dat ook uitdrukken door onze liederen, waardoor dank en lof voor God opstijgen als een aangename geur voor Hem. De apostel onderscheidt drie soorten liederen: Ten eerste, *psalmen* die werden begeleid door muziekinstrumenten en die waren ontleend aan de oude tempeldienst. Ten tweede, *lofzangen* of hymnes. Dit zijn opwekkingsliederen waarmee we de Heer prijzen (let op het woord lof-zang). Ten derde, *geestelijke liederen*. Dit zijn liederen die in tongen worden gezongen.

17 En al wat gij doet met woord of werk, doet het alles in de naam des Heren Jezus, God, de Vader, dankende door Hem! Ongeacht de woorden die we uiten, tijdens een preek, getuigenis of gewoon in een gesprek, en ongeacht wat we doen in de samenleving of in de gemeente, we moeten Gods woorden spreken en handelen ter ere van Jezus. Daarmee tonen we met blijdschap onze dankbaarheid aan de Vader. We moeten nooit ondankbaar of ontevreden zijn, maar altijd denken aan de erfenis van de heiligen in het licht! (Kol. 1:12)

18-19 Vrouwen, weest uw man onderdanig, gelijk het betaamt in de Here. Mannen, hebt uw vrouw lief en weest niet ruw tegen haar.

In eerste instantie heeft de apostel uitgelegd hoe de Kolossenzen geestelijk moeten groeien, nu geeft hij richtlijnen voor hun gedrag in het dagelijkse leven. Paulus behandelt drie soorten relaties: het huwelijksleven tussen man en vrouw, de verhouding tussen kinderen en ouders en tussen slaven en meesters, waarbij hij steeds begint bij de zwakkere partij (Kol. 3:18 t/m 4:1). In de patriarchale samenleving van die tijd waren deze huisregels gebruikelijk voor vrouwen, kinderen en slaven. Zij werden geacht de man, of de 'heer des huizes', te gehoorzamen. De gehoorzaamheid krijgt nu wel een andere drijfveer, want men doet het voor de Here (zie v. 17). Door mannen op te dragen hun vrouwen lief te hebben, rekening te houden met de gevoeligheid van hun kinderen en hun slaven rechtvaardig te behandelen, zorgt Paulus ervoor dat de sfeer van het Koninkrijk van God voelbaar wordt in het christelijke huisgezin.

In Efeziërs 5:22-33 heeft Paulus de relatie tussen man en vrouw uitgebreid besproken. In het algemeen neemt men aan dat de brieven aan de Kolossenzen, de Efeziërs en aan Filemon bij elkaar horen en ongeveer in dezelfde periode zijn geschreven en vanuit dezelfde plaats zijn verstuurd. In de maatschappelijke context van die tijd is het gepast dat de vrouw onderdanig of gehoorzaam is aan de man. Hiermee toont ze haar respect voor hem (Ef. 5:33b). Daarom dient dit als beeld van de relatie van de gemeente met Christus. Man en vrouw nemen beiden volwaardig deel aan het lichaam van Christus (Ef. 5:30). In de Here, oftewel in het lichaam van

Christus, is het passend dat de vrouw haar man in ere houdt. Ook de man dient rekening te houden met dit beeld door een positieve houding ten opzichte van zijn vrouw en door zijn leven voor haar in te zetten, net zoals Christus zijn leven gaf voor de gemeente. Hij behandelt haar als **'brozer vaatwerk'** (1 Petr. 3:7), wat betekent dat hij niet ruw of vanuit verbittering met haar omgaat. Vanaf het begin, toen God het huwelijk instelde en de mens schiep als man en vrouw, waren deze verhoudingen zo bedoeld. Het gebod om elkaar binnen het huwelijk te respecteren en lief te hebben blijft ook in de huidige tijd overeind, ondanks de veranderde maatschappelijke verhoudingen. In de context van de gemeente moeten respect en liefde wederzijds zijn (vgl. Ef. 5:21, Rom. 13:8, 1 Joh. 4:11).

20-21 Kinderen, gehoorzaamt uw ouders in alles, want dit is welbehaaglijk in de Here. Vaders, prikkel uw kinderen niet, opdat zij niet moedeloos worden.

Nu benoemt Paulus ook de relatie tussen ouders en kinderen. Wanneer een kind wordt geboren, is het zowel fysiek als geestelijk volledig afhankelijk van zijn ouders. God stelt de ouders dan ook verantwoordelijk voor hun kinderen. Hieruit volgt dat een kind gehoorzaam moet zijn aan de ouders, anders is het niet te begeleiden of op te voeden. Ongehoorzaamheid is volgens de profeet en rechter Samuel hetzelfde als de zonde van de toverij en afgoderij (1 Sam. 15:23). Dit betekent dat een ongehoorzaam kind door een boze geest kan zijn beïnvloed, die het probeert te onttrekken aan de autoriteit van de ouders. Gehoorzaamheid is aangenaam voor God, omdat God altijd trouw blijft aan Zijn scheppingswetten. Een kind dat gehoorzaamt, eert zijn vader en moeder en geeft daarmee gehoor aan Gods gebod (vgl. Ex. 20:12, Mat. 19:19). Christelijke ouders moeten zich realiseren, dat zij onderscheiding van geesten moeten hebben om hun kind door middel van gebed zo nodig te bevrijden van de strik van de duivel. Daarmee krijgt het de kans om opnieuw gehoorzaam te zijn aan de ouders. Een kind wordt ontmoedigd als het wel het goede wil, maar dit niet kan door druk van de boze geesten. Wanneer ouders hun kinderen dan ook nog onder druk zetten, weten deze niet meer wat ze moeten doen. Ze missen dan de bescherming en een geestelijke schuilplaats. Wanneer bijvoorbeeld een kind door een driftaanval onredelijk gedrag vertoont, raakt het moedeloos wanneer het ook nog slaag krijgt. Het komt dan tussen twee gewelddadige machten te zitten. Als het kind wordt bevrijd van de macht, die zijn drift opwekt, kan de ouder hem positief beïnvloeden en het stimuleren om weer gehoorzaam te zijn. Zo kunnen ouders hun kinderen **'opvoeden in de tucht en de terechtwijzing des Heren'**, dat wil zeggen volgens de inzichten die de Heer Zelf gebruikt heeft en ons wil geven (Ef. 6:4). Ouders moeten op hun beurt hun kinderen niet prikkelen of irriteren. Dat betekent dat ze hun eigen boosheid in toom houden. Ze moeten daarbij niet

zondigen, en zorgen dat de zon niet over een opwelling van hun toorn ondergaat (Ef. 4:26). Daarmee geven ze de duivel geen voet (Ef. 4:27) en bewaren ze de vrede binnen het gezin. Iedere vorm van mishandeling is daarmee letterlijk uit den boze. In de omgang met hun kinderen moeten ouders 'snel zijn om te horen, langzaam om te spreken, langzaam tot toorn' (Jak. 1:19).

22-23 Slaven, gehoorzaamt uw heren naar het vlees in alles, niet als mensenbehaggers om hen naar de ogen te zien, maar met eenvoud des harten in de vreze des Heren. Wat gij ook doet, verricht uw werk van harte, als voor de Here en niet voor mensen;

Paulus is geen voorvechter van slavernij, die in die tijd als iets normaal werd beschouwd. Elders raadt hij slaven immers aan om zeker gebruik te maken van de gelegenheid om vrij te komen als de die zich voordoet (1 Kor. 7:21). Hier gaat hij uit van de bestaande situatie en laat zien wat de innerlijke houding van de dienstknecht moet zijn.

De 'heren naar het vlees' zijn de machthebbers in de natuurlijke wereld, die zich de luxe kunnen veroorloven om slaven of dienaren te hebben. Net als bij de kinderen het geval is (v. 20), moeten deze slaven 'in alles' gehoorzamen wat betreft het dagelijks leven. In het geestelijk leven moeten ze echter meer gehoorzaam zijn aan God dan aan mensen (Hand. 5:29). Ze moeten niet gehoorzamen om in de gunst te komen bij hun meesters, of om hun gunst te winnen door vleierij of overmatige inspanning. Ze moeten gehoorzamen met een eenvoudig hart en niet met bijbedoelingen. Het moet oprecht en gemeend zijn, omdat ze van de Heer houden en Hem dienen. Omdat ze ontzag hebben voor de Heer, kunnen ze zonder hun menselijke waardigheid te verliezen, ook hun meesters in alles van dienst zijn.

24,25 Gij weet toch, dat gij van de Here tot vergelding de erfenis zult ontvangen. Gij dient Christus als Heer. Want wie onrecht doet, zal zijn onrecht terugontvangen, en er is geen aanzien des persoons.

In alles wat ze doen, moeten dienaren zich bewust zijn van de Heer, want Hij is Zelf ook een dienstknecht geweest. Hij heeft zichzelf ontledigd en de gestalte van een dienstknecht aangenomen (Fil. 2:7). Ze mogen, net als Mozes en de Heer Zelf, uitzien naar de beloning, die ook voor hen bestaat uit een **'onbevleete en onverwelkelijke erfenis, die in de hemelen weggelegd is'** (1 Petr. 1:4, vgl. Heb. 11:24-26, Heb. 2:9). Ze kunnen hun werk in alle rust doen, omdat ze veel goddelijke zegeningen hebben ontvangen. In hun innerlijke wezen dienen ze Christus als Heer, die hen van binnen tot rechtvaardige mensen heeft gemaakt en daarom moeten ze ook hun heren rechtvaardig behandelen in de natuurlijke wereld, dat wil zeggen: voor hen doen wat hen rechtmatig toekomt. Hetzelfde wordt ook van een gerechtvaardigde heer vereist, dat hij zijn dienaar geeft en voor hem doet, wat hem

rechtmatig toekomt. Wanneer een van beiden dit nalaat, draagt hij zelf de verantwoordelijkheid voor het onrecht. Ieder zal voor zichzelf rekenschap geven aan God (Rom. 14:12). Bij God is geen aanzien des persoons, dat wil zeggen: in de geestelijke wereld zegent Hij dienaren en meesters met dezelfde zegeningen en in de natuurlijke wereld verwacht de Heer dat beide groepen zich als rechtvaardige mensen zullen gedragen.

1 Heren, betracht jegens uw slaven recht en billijkheid; gij weet toch, dat ook gij een heer in de hemel hebt.

Ook voor de meesters geldt geen aanzien des persoons bij God, net zo min als voor de slaven (vgl. 3:25 met Ef. 6:9). Ze moeten ook als kinderen van God leven in rechtvaardigheid en waarheid. Dit moet ook blijken uit hoe ze met hun slaven omgaan. Ze moeten hen in ieder geval goed behandelen als medemensen: eerlijk en rechtvaardig. Ze moeten het dreigen achterwege laten (Ef. 6:9). Wanneer hun slaven tot geloof zijn gekomen, moeten de heren bedenken dat zowel de slaaf als de heer verantwoording moeten afleggen aan hun gezamenlijke Heer in de hemel voor wat ze zeggen en doen (Ef. 6:9b) (*Wordt vervolgd*).

VERENIG MIJN HART (4b) – Eén wil

Door Henk Lijzenga

Naar de kaders van de normen van God

Dan werk je uit wat daar binnen in je is en wat je begrepen hebt van de levende God. Daar moet alles voor aan de kant. Binnen de kaders van de normen die God altijd aangeeft. Maar heel duidelijk scheiding brengen naar invloeden die verkeerd werken.

Dan geeft Asa duidelijk aan wat hij wil, zijn hart is één. Hij kiest en geeft helder aan: moeder, dit nooit meer! Daardoor geeft hij een voorbeeld aan het volk en maakt hij indruk bij mensen. Daardoor heeft hij ook recht van spreken omdat hij het ziet en uitwerkt wat hij wil en daarin een grote eenheid openbaart. Deze Asa is voor ons een voorbeeld; hij gaat duidelijk zijn weg, hij kiest en hij richt zijn wil op dat ene wat Psalm 86:11 zegt, *om uw naam te vrezen*, en daar moet alles voor aan de kant. Van het volk staat dat zij met geheel hun wil de Here zochten.

Wat wil je dat Ik je doen zal, zegt de Heer

God doet altijd weer een beroep op ons: wat wil jij? Ik heb zelf ook gemerkt op momenten dat er moeilijke situaties waren, dat de Heer zei: wat wil je dat Ik je doen zal? Zoals Jezus dat ook zegt. God heeft onze wil namelijk nodig. Zoals God de andere vermogens van de mens ook nodig heeft. Alle

vermogens die in je hart zijn, zo heeft hij ook je wil nodig. Mensen zeggen 'ik weet nog niet of ik iets wel wil'. Of 'ik zal er nog wel eens over nadenken, of 'we zullen nog wel eens zien wat we doen'. Dan hebben ze hun wil al op *andere dingen* gericht. Tegen Paulus zeggen ze: 'we zullen je nog wel een keer horen'. Maar ze horen hem niet meer, want Paulus vertrok. Ze hadden hun wil niet gevoegd in de woorden die Paulus aangereikt had.

Eigen keuzes en beslissingen maken

Willen heeft te maken met kiezen en beslissen. Met wensen, verlangen en begeren. Met volgen en gehoorzamen. Er zijn veel keuzemomenten die je in het dagelijkse leven tegen komt. Hoe vaak moet je wel niet kiezen welke beslissing je neemt. Hoe vaak moet aan iets gehoor geven. Het komt voor dat er verlangens bij je kunnen zijn, waartegen je moet zeggen: NEE, dat wil ik niet. Dat er begeerten bij je opgewekt worden en dat je zegt: NEE, hier ga ik niet op in. Of dat je bij mensen allerlei dingen ziet en dat je als het ware uitgedaagd wordt en je moet zeggen: NEE, dit wens ik niet. Ik wil het anders.

Hoe groot is het vermogen om eigen keuzes te maken! Al heel vroeg komt dat in een kind naar boven. In de psychologie noemen ze dat de koppigheidsperiode. Ontdekken dat je 'ja' of 'nee' kunt zeggen en dat mensen daarop reageren. Hoe meer je daar een spektakel van maakt, hoe ingewikkelder die periode wordt. Nee kunnen zeggen op dingen die van je gevraagd worden.

Hoe reageer je op het evangelie?

Zo reageren mensen soms ook op het evangelie. Terwijl ze diep in hun hart wel weten: ik moet er 'ja' op zeggen, maar ze zeggen: 'nee.' Omdat ze het nog niet eens zijn met zichzelf. Maar je hebt het vermogen om keuzes te maken en beslissingen te nemen.

Welke informatie neem je in je op?

Net zo goed als je ook kunt kiezen wat je wilt ontvangen aan informatie. Er komen bij ons elke week folders in de bus met veel informatie. Je kunt al die folders uitgebreid bestuderen en al die informatie naar je toe laten komen en langzamerhand komen er allemaal verlangens bij je op. Dat wil je, en dat wil je ook, en dat ook. Maar dat kun ook niet willen, want je hebt er het geld niet voor. En dan worden weer andere verlangens opgewekt, enzovoort. Maar je kunt de folders ook snel doorkijken en bij het oud papier leggen.

Welke informatie wil je? Je kunt roddelverhalen horen over mensen. Daar kun je in meegaan, of je kunt zeggen: ik wil het niet weten. Ik wil daar niet over geïnformeerd zijn, want ik hoef niet alles te weten. Wat ik wil weten is hoe mijn leven kan ontwikkelen, hoe ik mezelf kan worden, hoe ik

tevoorschijn kan komen. Hoe ik werkelijk één kan worden in mezelf, zodat ik me *helemaal beschikbaar* kan stellen voor Jezus Christus. *Zodat al mijn vermogens ingezet kunnen worden voor de openbaring van Gods heil in mijn leven.* Je hebt het vermogen om te kiezen welke informatie je wel wilt krijgen. Je hebt het vermogen om te spreken.

Leren om alert te zijn

Soms word je uitgedaagd, soms kom je mensen tegen die iets bij je lostrekken en voor je het in de gaten hebt heb je je hele doopceel gelicht en later zeg je: wat heb ik gedaan! We kunnen leren kiezen. Je kunt leren om alert te zijn door bij voorbaat te zeggen: daar ga ik niet op in, dit wil ik niet. Soms spreek je dat ook uit. Omdat je jezelf wilt bewaren en wilt voorkomen dat je als het ware een uitgekleeft gevoel hebt na zo'n gesprek. Dan ben je niet gevuld met goede gedachten. Je kunt je wil er op richten uit te spreken wat goed is en wat opbouwt.

Thuis raken in de hemelse gewesten

Je kunt er zelf voor kiezen of je wel of niet een positie in de hemelse gewesten inneemt. Je kunt zeggen: ik wil in de hemelse gewesten bekend raken. Ik wil niet alleen maar uit nieuwsgierigheid er veel over weten, maar ik wil daar bekend worden voor God. Dan word ik ook bekend voor de duivel. Want die ervaart dan wat Jezus in mij doet in de geestelijke wereld. Je kunt er voor kiezen een prachtige positie op aarde in te nemen, daar is niks mis mee. Als je het maar *ondergeschikt* maakt aan je positie in de hemel, in de geestelijke werkelijkheid van God. Je kunt ervoor kiezen gedoopt te worden in de heilige Geest. Ook als je denkt: Ik snap het nog niet helemaal, maar ik wil het wel. Want vanuit de doop in de Geest van God kan ik in de hemelse gewesten mijn plaats innemen en binnengaan in de werkelijkheid van het koninkrijk van God. Je kunt je wil gebruiken om je positie in te nemen in de gemeente en niet aan de kant blijven staan. Je kunt er voor kiezen om in het *hart* van de gemeente mee te functioneren. Here Jezus, hoort u dat?! Daar kies ik voor! Het mooie is als je dat uitwerkt, dat mensen dat gaan ervaren. Dat kan niet verborgen blijven. Als je er werkelijk voor kiest en je wil daarop richt om in de hemelse gewesten strijd te leveren en stand te houden, dan leert de Heer je dat. Dan ga je overwinnen over machten van de duisternis. De gevolgen daarvan vind je dan ook in je eigen leven

Je wil is sterk bepalend in je leven

Je wil is heel erg bepalend voor je doen en laten. Willen of niet willen kan grote gevolgen hebben. Je richten op de dingen van God kan ook grote gevolgen hebben en Asa heeft dat ondervonden. Het betekende dat hij moest breken met de afgoderij van zijn moeder. Maar het betekende ook dat hij

in het land voorspoed ging ervaren. Dat al die mensen, voor wie hij garant stond als koning, gingen delen in zijn keuzes. Ook als je niet het goede wilt, ben je *zelf verantwoordelijk voor de gevolgen*. Wat God betreft weet ik, dat als ik voor hem kies, de gevolgen uiteindelijk geweldig rijk en groot zullen zijn.

God zegt tegen Ezechiël in hoofdstuk 3:4-7:

Mensenkind, ga, begeef u naar het huis Israëls en spreek tot hen met mijn woorden. Want jij wordt niet gezonden tot een volk met een onbegrijpelijke spraak en zware tongval, maar tot het huis Israëls; niet tot vele volken met een onbegrijpelijke spraak en zware tongval, wier woorden jij niet verstaat. Indien ik u tot hen zond, zij zouden naar u luisteren. Maar het huis Israëls zal naar u niet willen luisteren, omdat zij naar mij niet willen luisteren, want het gehele huis Israëls heeft een hard voorhoofd en een stug hart.

Dat kan dus. Het kan zo zijn dat je niet ergens op ingaat, dat je dingen niet wilt, omdat je een hard voorhoofd gekregen hebt. Omdat je hart stug geworden is. Zo was het in die tijd met het volk Israël. God bemoedigt Ezechiël dat hij niet bang moet zijn en moet ophouden te spreken tegen het volk. Hij zegt: ***Zie, ik maak uw gezicht even hard als het hunne, en uw voorhoofd even hard als het hunne. Als diamant, harder dan steen, maak ik uw voorhoofd; vrees hen dan niet en wees niet beangst voor hun blik, want zij zijn een weerspannig geslacht.*** (8-9)

De geest van weerspanning

Dat is het terrein van de geest van weerspanning waar mensen soms van bevrijd moeten worden. Mensen die niet genoeg vrij zijn, om uit te werken wat ze willen. Als je dat ontdekt in je leven, moet je daar tegen gaan strijden. Als je dat nu op dit moment ontdekt, dat jij met een weerspannige geest te maken hebt, moet je gaan staan in de geestelijke wereld en zeggen: *duivel, ga aan de kant, ik wil dit niet meer!* Als je na een poosje ontdekt dat je er niet door komt, ga dan voorbede vragen, zodat je geholpen kunt worden. Dat is de normale gang van zaken in het ontdekken van vijanden die je leven dwars zitten. In Deuteronomium wordt van het volk gezegd: ze willen niet want ze hebben een verharde geest, een verstokt hart. Waar komt dat vandaan? *Dat komt uit de koker van de duivel.*

Een normaal verlangen dat God in de mens legde

Het is normaal voor de mens dat zijn hart uitgaat naar God. Het is goed dat je doordrenkt raakt van Gods genade, zodat het normaal is dat je in je hart verlangt naar God. Als dat verlangen er niet is, kun je je afvragen hoe dat komt. God heeft dat verlangen in de mens geschapen. Maar de mens moet *daarin meegaan*, moet daar zelf keuzes in maken. Zo

heeft God het geweld. Als een kind van 2 of 3 jaar in die koppigheidsperiode bezig is zijn wil te ontdekken, dat hij 'ja' of 'nee' kan zeggen, is het belangrijk dat je dat kind heiligt en dat je het liefdevol leert om meegaand te worden.

De invloed van satan is er, maar welke keuzes maak ik?

Satan probeert al heel vroeg zijn invloed te laten gelden zoals hij dat ook in latere fases van het menselijke bestaan doet. Bijvoorbeeld in de fase van 12-13-14 jaar, als je ontdekt dat je zelf iemand bent en dat je je eigen weg kunt gaan. En bij een jaar of 17-18 als dat rijpingsproces in je werkt en je kunt kiezen of je wel of niet gaat samenwonen, of je wel of niet met je vrienden uitgaat. En als je wat ouder bent en een opleiding klaar hebt en er zich veel mogelijkheden aandienen, dan kun je kiezen om je te richten op rijkdom en alleen maar rijkdom, en God op de 2^e of zoveelste plaats hebben. *Je kunt ook kiezen voor God en in God rijk worden.* Ondertussen mag je op aarde gebruiken wat je aan mogelijkheden hebt en misschien word je dan ook rijk, rijk op aarde. Maar je hoofddoel is rijk zijn in God. Zo kan je als man, als vrouw, als je een jaar of 40-50 bent, in het midden van het leven, een crisis doormaken. Dan ga je ook keuzes maken en je wilt je hierop richten: Ik wil mezelf worden. Ook in die fase wil ik mezelf zijn en dus één zijn. Ook als je oud bent en de kwalen zich misschien aandienen. Als je merkt dat je krachten niet meer zo groot zijn. Dan kun je je wil richten op al die dingen die je niet meer kunt of je kunt je wil en je hart richten op *wat je wel kunt. Wat je wel ontvangen hebt en hoe veel moois er nog in je leven is.* Satan ligt in al die perioden op de loer. Hij probeert aandacht op te eisen. Zie je wel wat je allemaal mist? Merk je wel hoe je tekortgekomen bent? Besef je wel wat je allemaal had willen bereiken?

Satan verdraait altijd de waarheid

Als je aan het begin van je leven staat probeert de boze je wijs te maken dat je nooit bereikt wat je zou willen bereiken als je God gaat dienen. Dat is een leugen, want hij kan niets anders dan liegen. Hij heeft nog nooit de waarheid gesproken. Soms gebruikt hij woorden van God en die klinken dan als waarheid, maar hij geeft er altijd een draai aan. Want hij kan niet met waarheid omgaan. Dat is in mensen soms ook zo. Mensen die altijd gewend zijn om in de leugen te leven, kunnen bijna niet met de waarheid omgaan. Dan worden ze onwennig, dan raken ze zichzelf kwijt, want ze moeten een mantel afgooien. Terecht, dan moeten ze leren om waar te worden. Satan verleidt door aandacht op te eisen, door je aandacht te verleggen op zijn sporen, door je verlangens om te buigen, waardoor je in je gerichtheid een beetje aan het wankelen komt. Of hij probeert je door allerlei omstandigheden in de war te brengen, of hij verleidt je tot zonde. Zo raak je gebonden.

Terugkomen van een zijspoor van misleiding

Wat heerlijk om het evangelie van Jezus te kennen, dat zijn bloed reinigt van alle zonde (1 Joh. 1:7). Elke keer weer kun je bij onze Heer komen en zeggen: Heer, ik was op een zijspoor, maar ik kom terug. Vergeef mij, Heer! Als je op een zijspoor was, doe dan niet alsof het niet waar was. Niet negeren en wegdrücken, maar wees eerlijk en spreek dan uit: ik heb me laten misleiden, ik had het nooit moeten doen. Ik had me nooit zo bezig moeten laten houden met wat mensen zeiden, ik had beter naar U moeten luisteren. Wat is het dan belangrijk om te zeggen: Heer, vergeef mij en reinig mij door uw bloed. Dat kan altijd weer. Als je merkt, dat je er niet los van komt, laat je dan bevrijden, maar voer ook zelf die strijd tegen de boze. Van daaruit laat je je helpen. Na bevrijding moet je soms heel wat bolwerken slechten, ook ten aanzien van je wil. Vooral als je wil nogal eens dubbel is geweest. Dan moet je in je gedachten en in je manier van leven veranderingen aanbrengen. Daar heb je je wil voor nodig.

Pak je verantwoordelijkheid op: richt je wil op God

Bewust kiezen: zó wil ik het. Dat leren zeggen met je hele hart en al je vermogens daartoe inzetten. Zó wil ik het. En overall kijken: waaruit krijg ik hulp van God en waar kunnen broeders en zusters mij helpen. Want zo wil ik het, zo wil God het en zoals God het wil, zo wil ik het ook. Het met jezelf eens worden in wat je wilt. Je wil richten. Beseffen dat jij altijd *zelf verantwoordelijk* blijft, ook al verleidt satan jou. Naar de mate jij je wil gericht hebt op het koninkrijk van God en op de uitwerking van Gods plan, ga je ook ontdekken hoe je verder ontwikkelen kunt. Maar hoe je ook de verantwoordelijkheid scherper gaat zien. En consequent en nauwgezet gaat leven.

Stilheid en vertrouwen op de Heer is de uitweg

Israël had een stug hart en een hard voorhoofd. In Jesaja 30:15-16 staat: *Dit zegt God, de Heer, de Heilige van Israël: 'In rust en inkeer ligt jullie redding, in geduld en vertrouwen ligt jullie kracht.' Maar jullie wilden niet. Jullie zeiden: 'Nee! Te paard vluchten we weg!' - Vluchten zúl je! 'Wij gaan er razendsnel vandoor!' - Razendsnel word je ingehaald.* (NBV)

God zegt: bekering en rust, stilheid en vertrouwen, daarin ligt je verlossing en je sterkte. Richt je wil daarop. Kies daarvoor!

Loskomen van de hemelkoningin

Jeremia spreekt het eren van de hemelkoningin tegen. Vergelijk het maar met de aanbidding van de Asjera van de moeder van Asa. Later - in de tijd van Jeremia - zijn er ook veel mensen die met die hemelkoningin bezig zijn, ze zijn zelfs al gevlucht naar Egypte en dan nog houden ze vast aan die afgod. Jeremia heeft hen gewaarschuwd en opgeroepen om daar mee te breken. *Toen antwoordden al de mannen, die wisten, dat hun vrouwen voor andere goden ontstaken, en al de vrouwen die daar stonden, een grote menigte, aan Jeremia: Wat het woord betreft, dat jij tot ons in de naam*

des Heren gesproken hebt, wij zullen niet naar u luisteren. (Jeremia 44:15-16).

Wat zo triest is, dat je soms bij mensen die gedoopt zijn met de heilige Geest, ditzelfde principe tegenkomt. Mensen aan wie je adviezen geeft en ze luisteren niet. Ze richten hun wil er niet op en als ze in problemen komen, dan heeft God of de gemeente het gedaan. Zoals hier geven ze God de schuld want kort gezegd, in die volgende teksten zeggen ze: wij zullen niet naar jou luisteren, want als wij ophouden met deze hemelkoningin te dienen, dan hebben wij alleen maar narigheid. Dat zegt de duivel altijd: als jij met God leeft krijg jij een moeilijk leven. Als jij met God leeft, wordt het allemaal ingewikkeld. Zo denkt de duivel. Maar God zegt: Als jij met God leeft, zul je stilheid en vertrouwen meemaken, dan zul je gesterkt en verlost worden. Dan zal je rust ervaren, een rust die alle verstand te boven gaat. God zegt dat er vrede kan zijn, zodat je zegt: ik heb nu redenen om geen vrede te ervaren en diep van binnen is er toch vrede. Dat wil God geven.

Een beroep op je wil

De mannen en vrouwen in Jeremia 44 zeggen: nee, wij luisteren niet naar je, Jeremia, want als we dat doen zullen we het alleen maar slecht hebben. Als we ophouden met deze koningin te dienen gaat het mis met ons. Daarmee verdraaien ze dus het evangelie van de levende God. Doe dat niet. Kom niet in verwarring. Jezus zegt tegen een van de mensen die bij hem komen: 'wat wil je dat ik je doen zal?' En dat zeg ik ook: wat wil je dat we met je doen zullen? Wat wil jij? *Want zonder jouw wil kan God weinig beginnen. Maar zonder jouw wil kunnen wij ook weinig uitwerken van wat God in je leven wil geven.* Jezus doet net als zijn vader een beroep op jouw wil. Van Jeruzalem zegt Hij: gij hebt niet gewild! Dan merk je dat Jezus is vervuld met de liefde van God. Wat een liefde klonk er in die woorden door. Zelfs als Hij de dingen vlijmscherp zei, dan was het nog vanuit een hart boordevol liefde. Maar zelfs tegen Jezus zeggen mensen dat ze niet willen.

Je wil richten op wat God wil

Wat doet Jezus in zo'n situatie? Hij doet wat Asa deed. Zich niet afhankelijk opstellen van wat anderen willen, maar Hij blijft bij wat God wil. Daar ligt jouw kracht ook om in je wilsleven te ontwikkelen. Om een sterke wil te krijgen en je wil sterk gericht te krijgen op de werkelijkheid van Gods koninkrijk. Je losmaken van mensen die niet willen, die het zo nauw niet nemen, maar je richten op wat God wil. En ondertussen zien dat er ook veel mensen zijn die wel diezelfde weg willen gaan. Jezus laat zich niet tegenhouden, omdat Jeruzalem niet wilde. Jezus doet de wil van de Vader.

Gods wil volbrengen

In Jesaja 50 lees je dat Jezus geleerd wilde worden en dat Hij niet weerspanning was. Dat Hij zijn oor te luisteren legde. Hij was vast ook in zijn lichaam heel vermoeid geweest en dan

heeft Hij toch gezegd: Ik blijf bij mijn Vader. Jezus zegt: "Ik wil alle gerechtigheid volmaken" als Hij zich laat dopen. Daarmee zegt Hij: Ik wil de wil van God helemaal volbrengen, wat het dan ook kost, dat kost het. Dat wil Ik. Daar kies ik voor, hier ben Ik om uw wil te doen. Ik heb lust om uw wil te doen. Zoals Hij in Lucas 22 zegt in Gethsémane: "*niet mijn wil maar uw wil geschiedde*".

Jezus als voorbeeld

Er kunnen in levens van mensen situaties zijn dat het zo veel van je vraagt en dat het zo zwaar is, dat de vijand aan alle kanten drukt, net zoals dat bij Jezus was. Dan mogen we hem als voorbeeld houden en zeggen: maar Uw wil geschiede in mijn leven, zoals U het wilt. Door deze druk heen zult U mij dragen en in deze problemen zult U mij verlossen. U wilt kracht en moed geven, zoals Jezus zelf door engelen gedragen werd en gesterkt werd. Maar ook in Gethsemané moest Jezus er doorheen. Zijn wil was gericht op God zelf, tot de dood van het kruis. Dat hoeft jij niet meer te doen. Of het moet zijn dat anderen je aan het kruis slaan, omdat je Jezus volgt, maar dat risico is niet zo groot, zeker niet in deze tijd. Hoewel er landen zijn waar het gebeurt.

Gehoorzaamheid

Het gevolg van zijn kruisdood is dat Hij voor allen die hem *gehoorzaam* zijn een oorzaak van eeuwig heil wordt (Hebr. 5:9). Omdat Jezus wilde wat God wilde, omdat Hij zei: Vader, zoals U het wilt, zo wil ik het. Daardoor had zijn leven grote gevolgen. Dat zie je in het leven van Asa ook, doordat hij zich losmaakt van wat mensen vinden en wat hij om zich heen ziet en wat koningen doen. Hij blijft bij wat God wil en daardoor krijgt hij het zover dat het volk ook Gods wil gaat doen.

Als ouders een radicaal voorbeeld geven aan je kinderen

Voor ouders een goede manier om radicaal in het leven te zijn als een voorbeeld voor je kinderen. Kinderen gaan meer af op wat je doet en op wat je voorleeft, op wat je uitleeft van wie je bent. Natuurlijk moet je ook met hen praten. Natuurlijk is het voor kinderen nooit een excuus: mijn ouders dit en mijn ouders dat, en daarom moet ik God niet. God roept elk mens, los van ouders. God heeft jou op het oog.

Op cruciale momenten voor God kiezen: laat de Geest werken

Hoe word je sterk in wat je wilt? Als je op cruciale momenten kiest voor God, dan ontdek je dat het je sterk maakt. Doen wat God vraagt. Op de momenten dat het niet van een leien dakje gaat, *erbij blijven waar je ooit toe besloten hebt*. Hoe word je sterk in je wil? Gods Geest laten werken. Niet alleen zeggen: ik ben gedoopt in de heilige Geest, maar die Geest laten werken, er vol van worden. Je hele leven, je gedachteleven laten doorstromen. De Geest laten spreken, je

hart neigen naar wat de Geest zegt. Ook in de gemeente willen luisteren en situaties creëren, waarin je kunt luisteren naar God. Momenten scheppen, even alleen zijn met God. Je hebt vast ontdekt dat als je met vakantie bent geweest, het niet vanzelf gaat. Je kunt voor die tijd denken dat je in de vakantie 'stille momenten' zal maken en dan ontdek je dat dat helemaal niet vanzelf gaat. Voordat de vakantie om is, kun je denken: och, ik wilde het toch zo graag...

Doorgaande keuzes maken

Dan moet je de tegenstand doorbreken en situaties scheppen om te leren luisteren en je hart te neigen naar God. Steeds weer kiezen en weer kiezen en weer kiezen. **"Kies dan heden wie je dienen zult"**, zegt Jozua en dat heden dat kan elke dag zijn. Het kan soms tien keer op een dag zijn, dat je zegt: ik kies om met mijn hele wil het plan van God uit te werken. Jezus zegt: dat is mijn spijs, Ik leef ervan om de wil van God te volbrengen (Joh. 4:34).

Vroeger dacht ik altijd: 'ja, dat was Jezus...' Maar ik merk in mijn leven dat de wil van God volbrengen mij goed doet en mij verzadigt, mij ruimte geeft in mijn mens-zijn. Dat iedere keer weer mijn wil richten op Gods wil, me inderdaad diep verzadigt. Dan vallen alle andere dingen weg. Want die spijs van God doet zo geweldig goed.

Hosea 5:3 zegt: **ja, wij willen de Here kennen, ernaar jagen hem te kennen.** Ze willen de wil van de Here doen. Habakuk 2:1 zegt het ook: **ik wil gaan staan op mijn wachttorens, ik wil uitzien naar wat de Heer tot mij spreken zal.** Maar misschien is het in jouw situatie zo dat je eerst moet gaan uitwerken wat de Heer al gesproken heeft, voordat Hij verder spreekt. Wees daar consequent in! **Ik wil horen wat de Here spreekt en ik wil niet weerspanning zijn.** Zo heeft Jezus het uitgewerkt en het heeft hem rijk gemaakt.

Kies wat je wilt. **Word één met jezelf in de keuze om te willen wat God wil.** De eenheid die je dan gaat ervaren, doet je goed en het brengt een geweldige ontwikkeling (**wordt vervolgd**).

Naar de mp's van toespraken uit de VEG Enschede in 1999. Uitgetypt door Corrie Kuster, bewerkt door Ine Lijzenga.

LIEDEREN EN KOORTJES om te luisteren

Met links naar twee playlists

Door Henk Verbeek

In de volgende liederen uit Kapelklanken geven we uitingen aan een verlangen om te groeien, om meer vervuld te worden met Gods Geest en dat ook uit te dragen ('Uw waterbron te zijn'). Ook om uit te zien naar de dag van Zijn komst en daar gereed voor te worden. Je kunt ze hier beluisteren: [Lied 241](#) (Maak mij

gereed) en [Lied 246](#) (Beek van overvloed). De opnamen zijn gemaakt tijdens een gemeentesamenkomst.

Ik voeg nog twee koren toe waarin we over het goddelijke leven zingen dat we ontvangen hebben: [Koor 48](#) (Voor al het goede verkregen) en [Koor 49](#) (Jezus Christus, mijn Heiland, ja Hij leeft).

Ik heb ook weer wat voortgang geboekt met liederen uit de 'Breek uit in gejuich' (BUIG)-bundel op het Hoger-Op Youtube-kanaal:

<https://www.youtube.com/@hoger-op> . Het zijn er nu 89. [Playlist](#) voor 'Breek uit in gejuich' (BUIG).

Wat mij steeds opvalt bij deze liederen is dat ze soms zulke sterke teksten hebben! Ze verwoorden het volle evangelie zoals wij dat kennen. Vol van zelfvertrouwen zingen ze over onze toekomst(visie), over de strijd in de hemelse gewesten en de groei tot het zoonschap. Prachtig! Niet altijd is de opnamekwaliteit heel goed maar uiteindelijk gaat het om de kwaliteit van de tekst die gezongen wordt. Laat je daar dus door bezielen!

Ten slotte: Lieder en koortjes uit Kapelklanken, waarvan ik er tot nu toe 67 op YouTube heb gezet, zijn in de [Playlist](#) voor 'Kapelklanken' te beluisteren.

WANDELEN DOOR HET OUDE TESTAMENT (14)

Naar de bijbelstudie van 2003-04-09 in de VEG 'Immanuël' te Breda door Cees Visser

Een nieuw begin

We zijn begonnen met nadenken over de tijd na de zondvloed. We gaan die periode in deze bijbelstudie verder verkennen aan de hand van de Schrift ons aanreikt.

De voortijd is uitgelopen op de zondvloed. Na die zondvloed volgt er een nieuwe start voor de acht mensen die zijn *blijven staan* voor hun God en zijn bedoeling: Noach met zijn zonen Jafet, Sem en Cham en hun vrouwen. Die periode begint met een *zegen* van God en een *verbond* met God. In dat verbond met Noach hernieuwt en bevestigt God zijn bedoeling met mens en schepping. Noach mag dat gaan uitwerken, samen met zijn nageslacht. Een goed en veelbelovend begin. Er is vreugde in Gods koninkrijk als Noach zijn offer aan de Heer brengt en God zijn zegen over deze acht mensen uitspreekt, zijn verbond met hen bevestigt en bekrachtigt.

Satans legermacht zit vast in de afgrond

Voor Satan ziet het er op dat moment heel anders uit. In zijn rijk is geen vreugde, maar nijd. Een aanzienlijk deel van zijn legermacht is na het ontketenen van de zondvloed door het sterven van de mensen waarmee zij zich verbonden hadden,

in de afgrond terechtgekomen: onder de macht van Apollyon en Dood. We hebben dat besproken bij de behandeling van de zondvloed. Satan moet na de zondvloed van voren af aan beginnen met het verleiden en misleiden van mensen. En daarbij *iets extra's* bewerken, een tweede doel bereiken. Zijn legermacht moet teruggehaald worden uit de greep van het dodenrijk. De enorme misrekening die vóór de zondvloed in het rijk van Satan is gemaakt, moet ná de zondvloed worden hersteld. Dat doel kan alleen door een *list* worden bereikt: met inschakeling van de mensen op aarde, door een nieuwe geestelijke ontwikkeling in het leven van die mensen. Door *mensen* zijn al die machten in de afgrond gekomen. Alleen door *mensen* kunnen die boze geesten daaruit loskomen.

De introductie van afgoderij en toverij

Met het verleiden van mensen tot zonde gaat Satan een stap verder: hij introduceert een nieuw 'soort' zonde. *Vóór de zondvloed* zie je dat mensen onder invloed van Satan en zijn legermacht verworden tot 'vlees.' Vleselijke lusten, hoererij en geweldenarij vieren dan hoogtij. *Na de zondvloed* werkt Satan ook in op de 'geest': hij gaat bij mensen geestelijke begeerten opwekken. Hij wil hen meenemen 'de hemel in', maar dan wel langs *een andere weg* dan die God bedoelt. God wil mensen opvoeren in zijn koninkrijk, hen zicht geven op zijn plan met hun leven, hen kennisgeven van heil. Satan gaat mensen verleiden tot *zonden van afgoderij en toverij*, en daarin alle zonden van vóór de zondvloed 'meenemen'. Vóór de zondvloed zie je die zonden van afgoderij en toverij nog niet. Men is dan een en al 'vlees'. Maar te midden van alle geweldenarij waardoor de aarde voor Gods aangezicht verdorven raakt, is er geen sprake van toverij en afgoderij. Dat begint pas ná de zondvloed. Die zonden introduceert Satan na de zondvloed met een duister doel...

Een positieve én negatieve lijn

Na de zondvloed zie je in het nageslacht van Noach door de *zegen* van God en het Noachitische *verbond* met God een *positieve* ontwikkeling tevoorschijn komen. Een lijn die via Sem doorloopt naar Abram. Bij het lezen van Genesis 9, 10 en 11 valt die positieve lijn nauwelijks op; toch moet die er zijn geweest. Als Abram door God wordt geroepen, blijkt hij een man te zijn die naar Gods wil leeft. Over die God moet Abram van zijn vader hebben gehoord, en die weer van zijn vader. Er moet dus een positieve ontwikkeling zijn geweest vanaf Noach, via Sem naar Abram. Die andere, *negatieve* lijn loopt door het werk van Satan uit op de bouw van een toren in Babel, beschreven in Genesis 11. Met grote gevolgen: een enorme verwarring en verdeeldheid, een uit elkaar gaan van volken, geslachten en families.

De aanloop naar de torenbouw van Babel

Wanneer vindt die torenbouw plaats? Genesis 10:25 zegt: *En aan Eber werden twee zonen geboren; de naam van de ene*

was Peleg, want in zijn dagen werd de aarde verdeeld, en de naam van zijn broeder was Joktan.

De torenbouw van Babel vindt plaats tijdens het leven van Peleg. Wie is deze Peleg? Dat vind je in Genesis 11:10 e.v. Peleg is een nakomeling van Sem. Sem verwekt Arpaksad, Arpaksad verwekt Selach, en Selach verwekt Eber (of Heber) en Eber verwekt Peleg. Dat zijn vanaf Noach vijf geslachten. Via deze Peleg kom je na vijf geslachten terecht bij Abram: Peleg verwekt Reü, Reü verwekt Serug, Serug verwekt Nahor, Nahor verwekt Terach, Terach verwekt Abram. Dat vind je in Genesis 11:18-26. Aan de hand van de leeftijden van deze mensen en het jaar waarop ze hun zoon krijgen, kun je een tijdsindeling maken en zien wanneer de bouw van die toren in Babel heeft plaatsgevonden. In het *Overzicht van het Oude Testament* staat bij die torenbouw van Babel het jaar 2247 (vóór Christus): het jaar waarin Peleg wordt geboren. Peleg leeft 239 jaar. Die torenbouw heeft dus plaatsgevonden tussen 2247 en 2008 vóór Christus. Dat is dus 100 tot 350 jaar ná de zondvloed. Zie:

<https://veg-immanuel-breda.nl/wp-content/uploads/2019/10/Oude-Testament.pdf>

Een nieuw dieptepunt

Het zijn dus vanaf Noach maar vijf geslachten tot aan die torenbouw: dan is daar alweer zo'n *dieptepunt*. Wonderlijk dat het zo snel kan gaan. Leeft Noach dan nog? Ja, Noach is 701 jaar als Peleg wordt geboren. En als Peleg sterft, leeft Noach nog 10 jaar. Noach maakt het dus mee. En Sem? Sem is 199 jaar als Peleg wordt geboren; hij wordt 600 jaar. Sem maakt de bouw van die toren dus ook mee. Hij leeft nog als Abram wordt geboren. Arpaksad leeft dan ook nog, evenals Selach en Heber. Ze maken het allemaal mee...

Peleg leeft maar vrij kort: 239 jaar. In die tijd vindt de bouw van die toren in Babel plaats. Ik ga er vanuit dat de getallen van Genesis 11 kloppen. Dat is de *Hebreeuwse tijdrekening*. Het is ook mogelijk dat die periode langer heeft geduurd. De Septuagint - de Griekse vertaling van het Oude Testament - spreekt van een veel langere periode. Voor de eenvoud ga ik uit van de genoemde getallen, dan heb je een indruk.

Noach maakt het mee

Noach, de man die de zondvloed meemaakt, ziet dat er vrij kort ná dat mooie, nieuwe begin met God zich opnieuw een geestelijke achteruitgang inzet. Ik denk dat dit voor Noach heel erg is geweest. En ook voor zijn zoon Sem, die zo voor zijn vader is opgekomen. Zij beiden zullen voor God en zijn bedoeling zijn blijven staan, maar bemerken in de tijd daarna ook die 'andere' beweging. Na zijn misstap met de wijn is Noach opgestaan en in Gods kracht doorgedaan. Hij zegent Sem: in zijn nageslacht ziet hij een positieve lijn en profeteert daarover. Die ontwikkeling loopt in de tijd daarna uit op de roeping van Abram. Noach ziet ook hoe de vijand in zijn zoon

Cham een nieuwe 'opening' heeft gevonden en voorziet hoe de vijand in dat geslacht gaat toeslaan. Ook daar profeteert hij over. In de tijd daarna loopt die negatieve lijn uit op de bouw van die toren in Babel. Tijdens zijn leven ziet Noach het allemaal gebeuren...

De negatieve lijn vanuit Cham richting Nimrod

In die negatieve geestelijke ontwikkeling in het geslacht van Cham, staat de Bijbel stil bij één van zijn nakomelingen. We lezen daarover in Genesis 10 vanaf vers 6:

En de zonen van Cham waren Kus, Misraïm, Put en Kanaän. En de zonen van Kus: Seba, Chawila, Sabta, Rama en Sabteka; en de zonen van Rama waren Seba en Dedan. En Kus verwekte Nimrod; deze was de eerste machthebber op de aarde; hij was een geweldig jager voor het aangezicht des Heren; daarom zegt men: Een geweldig jager voor het aangezicht des Heren als Nimrod.

Nimrod is een kleinzoon van Cham en een achterkleinzoon van Noach. Zijn naam betekent: opstandeling, oproerige. Met iemand die zo heet en wiens leven en wezen door die naam wordt gekarakteriseerd, daar kan Satan wat mee. En dat gebeurt ook. Er staat: Nimrod was de eerste machthebber op aarde. De Lutherse vertaling heeft hier: Nimrod was de eerste geweldenaar op aarde. Andere vertalingen zeggen: Nimrod begint machtig te worden op aarde, hij begint geweldig te zijn op aarde. Nimrod verheft zich dus bóven zijn broeders, terwijl hij als nakomeling van Cham zijn broeders zou moeten dienen. Hij wil niet tot de knechten van zijn broeders behoren en komt daartegen in opstand.

Nimrod dient niet, hij gaat heersen op aarde

Nimrod gaat over zijn broeders heersen en verwerft daarin grote macht. Wie geeft hem die macht? Wie zet hem in zijn opstandige leven tot dat gewelddadige heersen aan? Dat kun je wel raden: dat is Satan. Nadat hij Cham tot een afschuwelijke daad tegen zijn Noach vader heeft kunnen aanzetten, vindt Satan twee geslachten verder nu deze man, deze oproerige opstandeling. Daarin ziet hij zijn kans schoon om een heel andere ontwikkeling in te zetten dan die God met mensen bedoelt.

Nimrod groeit uit tot een man zoals Lamech in de voortijd uit het nageslacht van Kain, maar dan nog een graadje erger. Lamech is een brute geweldenaar, maar hij is op aarde geen 'machthebber' geworden. In Nimrod komt nog veel meer dan geweld tevoorschijn: eerezucht, heerszucht, hoogmoed, overmoed, hij matigt zich heel wat aan. Hij streeft als eerste mens op aarde naar de 'wereldheerschappij'. Als eerste van de vele machthebbers op aarde na hem.

Wat is er zo bijzonder aan Nimrod?

Er staat: hij is een groot jager. Denk daarbij niet aan het jagen op dieren. Nimrod gaat op mensen jagen. Hij groeit uit tot een

overweldigder van zijn naaste. Tot een veroveraar van mensen, families, volken. Tot iemand die zijn zin doorzet dwars door alles heen, ten koste van wie en wat dan ook. Nimrod is een groot heerser. Dat lezen we in Genesis 10:10:

En het begin van zijn koninkrijk was Babel, Erech, Akkad en Kalne, in het land Sinear (dat is heel Mesopotamië en heel Irak om het zo maar eens te zeggen).

Het begin van zijn *koninkrijk*, staat hier; het begin van het eerste koninkrijk op aarde. Nimrod verheft zich tot koning. Hij roept zichzelf uit tot koning over mensen. Er was voor die tijd nooit een koning op aarde geweest, maar hij doet het. Hij vangt de mensen in zijn net, gaat over hen heersen en sticht en vestigt een koninkrijk. Hij is een groot bouwer, want *hij trekt naar Assur en bouwt Nineve, Rechobot-Ir, Kalach en Resen tussen Nineve en Kalach*, staat er in Genesis 10:11. Dat is een grote stad, hij is een geweldig bouwer, hij trekt alles uit de kast. In heel Babel - in Zuid-Babylonië maar ook in het noorden (het tegenwoordige Irak) - wordt van alles en nog wat gebouwd. Daar worden mensen gedwongen om in huizen te wonen; er wordt daar een koninkrijk gesticht. Notabene op de plaats waar de hof van Eden heeft gelegen, tussen de Eufraat en de Tigris. Precies *daar* vestigt Nimrod Babel, bouwt hij Babel op en breidt hij van daaruit zijn koninkrijk steeds verder uit. Hij ontwikkelt tichelstenen en gebruikt asfalt (Gen.11:3). Voor een Jood is dat heel vreemd: hij is gewend om stenen uit te bikken en goed passend op elkaar te leggen. Hier worden stenen door een 'specie' verbonden met andere stenen, door asfalt. Dat is in Babel uitgevonden. Het gebied tussen de Eufraat en de Tigris is bijzonder vruchtbaar. Nimrod ontwikkelt methodes om hele steden uit de grond te stampen. Samen met de mensen over wie hij koning is, bouwt hij de ene stad na de andere. Hij is een jager, een heerser, een bouwer.

Daar blijft het niet bij; er gebeurt nog veel en veel meer. Dat blijkt uit het voorgaande. Hoe krijgt een man het voor elkaar om op mensen te jagen en ze te vangen, om over zijn gelijken te gaan heersen en koning over hen te worden, om alles en iedereen voor zijn doel in te zetten, om steden te gaan bouwen op plaatsen waar hij dat wil, naar zijn believen?

Nimrod wil als een god worden

Nimrod is ook in de geestelijke wereld actief. Ook daarin is hij een opstandeling. Hij wil de overste zijn van de mensen, de opperheer van de mensen. Hij wil op alle terreinen van hun leven 'grip' krijgen. Hij ontwikkelt een heel andere dienst dan de dienst aan God, de Heer. Hij wil zélf die 'heer' zijn, zélf die verheven plaats van 'god' onder de mensen innemen. Dat is bovenmenselijk en niet eerder vertoond. Die *geestelijke* macht heeft hij nodig om zijn heerschappij over mensen te vestigen. Om mensen onder zijn macht te houden en hen te laten doen wat hij wil. En precies dát biedt Satan hem in deze

ontwikkeling aan. De zonde om zichzelf 'heer' te noemen, om zich in de hemelsferen op de plaats van God te stellen en voor alle mensen *als een god* te worden, is nog veel erger en gaat ook veel verder dan de zonde van Eva in het paradijs.

Eva wordt door Satan verleid: gij zult 'als' God zijn en kennis hebben van goed en kwaad. Bij Nimrod gaat Satan een stap verder: hij wordt uitgenodigd om in de geestelijke wereld de plaats en positie van god in te nemen. Dat maakt deel uit van Satans list: Nimrod 'groot' maken, hem met van alles uit zijn rijk begiftigen, en hem zich als 'machthebber' boven alles en iedereen laten verheffen. Om daarna door hem het duistere doel te bereiken dat hij voor ogen heeft: het losmaken van zijn legermacht uit de greep van Dood en Apollyon.

Nimrod gaat op dit aanbod in. Hij laat zich vergoddelijken. Samen met zijn vrouw Semiramis ontwikkelt hij deze dienst aan afgoden. Willem Ouweneel noemt de naam van Nimrods vrouw in zijn boek 'De zevende koningin'. Nimrod wil 'naam' maken, zich een naam onder de mensen verwerven. Een naam waaronder alle mensen op aarde verenigd zullen zijn en blijven. Je leest daarover in Genesis 11:4:

Ook zeiden zij: Welaan, laten wij ons een stad bouwen met een toren, waarvan de top tot de hemel reikt, en laten wij ons een naam maken, opdat wij niet over de gehele aarde verstrooid worden.

Op dat moment spreken alle mensen nog dezelfde taal. Nimrod kan ze allemaal bereiken, allemaal beïnvloeden, allemaal betoveren.

Nimrod wil zich een naam maken

Nimrod wil de naam van God niet meer verheerlijken, niet meer leven tot zijn eer, niet meer staan in zijn dienst. Hij wil zijn *eigen* naam verheerlijken, leven tot zijn eigen eer en alle mensen in *zijn* dienst laten leven, onder *zijn* heerschappij. Als machthebbers op aarde zich laten vergoddelijken en zichzelf een goddelijke status aanmatigen, zit daar in de geestelijke wereld altijd een duister, antigoddelijk rijk achter. *Macht over mensen uitoefenen is niet uit Gods koninkrijk, nooit!* Hier gebeurt het voor het eerst. Nimrod maakt inderdaad naam, het is hem gelukt: we spreken nog steeds van hem.

Nimrod wil mensen verenigen

Hij gaat met deze actie rechtstreeks in tegen de wil van God. God wil dat de mensen de aarde gaan vervullen, dat ze zich verspreiden, dat ze heel de aarde weer gaan bewonen. Maar Nimrod wil het bij elkaar houden, hij wil de eenheid die er is en die hij kan overkoepelen met die macht die hem gegeven is, in stand houden. Hij wil alles bijeen houden. Ieder laten doen wat hij wil. Voor mensen die met deze macht bekleed zijn, is *niets onmogelijk*. Nimrod ziet het voor zich: één volk, één taal, één van zin, één van geest. Zo is de situatie op dat moment. We lezen daarvan in Genesis 11:6.

Daar wordt niet beschreven hoe Nimrod het zich voorstelt, maar wat God in de ontstane situatie vaststelt: ***De Here zeide: Zie, het is één volk en zij allen hebben één taal. Dit is het begin van hun streven; nu zal niets van wat zij denken te doen voor hen onuitvoerbaar zijn.***

De overmoed en hoogmoed van de anti-god Nimrod

Nimrod wil alle mensen bij elkaar hebben, onder één hoofd verenigen, dat is hijzelf. Om daarmee de dingen te doen die hij voor ogen heeft. Die hele stad Babel *is nog maar het begin*. Nimrod wil verder. Niets zou 'onuitvoerbaar' zijn voor hem, zijn vrouw en de mensen die hem dienen. Wat een overmoed, wat een hoogmoed! Hier zie je de eerste 'anti-god' die zich in de hemelsferen rechtstreeks tegenover God opstelt. De eerste mens die een 'machtsgebied' ontwikkelt door het ontvangen van geestelijke kracht vanuit het rijk der duisternis.

De Heer doorziet deze hele ontwikkeling

God ziet het. Hij doorziet de hele situatie, het hele proces. Hij overziet de doorwerking en de afloop. Genesis 11 beschrijft het. En ook nu weer als een 'antropomorfisme':

Toen daalde de Here neder om de stad en de toren, die de menskinderen bouwden, te bezien, (natuurlijk hoeft God niet neer te dalen, alsof hij vanuit de hoogte komt kijken wat er beneden gebeurt) en de Here zeide: Zie, het is één volk en zij allen hebben één taal. Dit is het begin van hun streven; nu zal niets van wat zij denken te doen voor hen onuitvoerbaar zijn. Welaan, laat Ons neder dalen en daar hun taal verwarren, zodat zij elkanders taal niet verstaan. Zo verstrooide de Here hen vandaar over de gehele aarde, en zij staakten de bouw van de stad. Daarom noemt men haar Babel, omdat de Here daar de taal der gehele aarde verward heeft en de Here hen vandaar over de gehele aarde verstrooid heeft.

'Welaan' (vs.7), precies hetzelfde woord wordt God in de mond gelegd als Nimrod tegen de mensen zegt: Welaan! Laten we een stad bouwen... (vs.4). Op die wijze spreekt God niet; het geeft aan dat het rechtstreeks ingaat tegen God. De Heer weet precies wat er aan de hand is, en Hij weet ook dat deze ontwikkeling op heel wat 'anders' uitloopt dan Nimrod bedoelt.

Niet in de hoogte opstijgen, maar de diepte ingaan

Dit proces brengt geen eenheid teweeg; God weet het. Dit streven naar eenheid bewerkt juist het tegenovergestelde. Dit leidt tot verwarring en verdeeldheid, tot een scheiding tussen volken, in spreken en streven. Nimrod denkt dat hij in de hemel gaat opstijgen, maar in feite voert Satan hem in de geestelijke wereld steeds verder de diepte in. Om hem voor zijn duistere bedoeling te misbruiken en zijn eigen macht en

heerschappij, die van Satan dus, opnieuw in de mensheid te vestigen. Terwijl Nimrod denkt, en de mensen met hem, dat ze een toren bouwen die hen hogerop voert, gebeurt het tegenovergestelde. Satan voert hen geestelijk naar de diepte om daar zijn plan te verwezenlijken.

Op occulte wijze kunnen geesten weer loskomen

In die geestelijke diepte kunnen mensen contact leggen met de geesten en de grootvorsten die in die diepte gevangen zitten. Zij kunnen hen tot hernieuwde activiteit oproepen en daarmee losmaken uit hun gevangenschap. Zij kunnen die geesten *op occulte wijze* vrijmaken, met alle gevolgen van dien. Dat gebeurt ook als die torenbouw vordert. Dan komen die opgesloten geesten los. Dan maken die mensen met hun streven en hun gezamenlijke inspanning die geesten uit die diepte los. Dan slaat de verwarring toe en de verdeeldheid (Daar zullen we nog op terugkomen).

De afgoderij die met Nimrod begon

Wat doet Nimrod in feite? Hij begint met de afgoderij. In dat land waar Nimrod Babel heeft gebouwd, Sumerië, heeft men ook vele jaren daarna, eeuwen en eeuwen nadat Nimrod geleefd heeft, een god gediend die Ninurta heet, de god die naar Nimrod is genoemd. Het is de god van de jacht, van de oorlog, van het natuurleven. *'Wij zullen opstandig zijn'* betekent die naam. Die god is vereerd in het land Sinear, in Mesopotamië, onder de volken die daar hebben geleefd. Er is dus een sterke macht, een grootvorst uit het rijk der duisternis die zich met Nimrod verbonden heeft, en hem zo sterk gemaakt heeft dat het zover is gekomen. Deze macht werkt door, ook nadat 'koning' Nimrod overleden is. Het is een (af)godsdienst geworden met zijn naam erbij. Nimrods vrouw Semiramis sterft ook; haar naam als 'koningin' leeft door in een godin. Heel opmerkelijk: in die woelige periode na de zondvloed worden voor het eerste goden en godinnen geëerd, aanbeden en gevolgd.

Goden en godinnen vinden hier hun oorsprong

Afgoderij met goden en godinnen vinden hun oorsprong in Nimrod en Semiramis. Wonderlijk. Voor het eerst is er in de geestelijke wereld sprake van 'mannelijk' en 'vrouwelijk'. De bijbel zegt: engelen hebben geen geslacht; gevallen engelen dus ook niet. Maar het is wel kenmerkend voor alle (latere) vormen van afgoderij: ze zijn afgeleid van deze *oervorm van afgoderij*. Je komt die 'goden' en 'godinnen' overal tegen. In het land Kanaän: Baäl en Astarte. In Egypte: Osiris en Isis. Bij de Romeinen en de Grieken: Zeus en Leto, en ga zo maar door. Steeds weer een god en een daarbij horende godin, een 'koning' en een 'koningin'. Bij die torenbouw in Babel zijn vele geesten actief geworden in de volken die zich daar hebben gevormd en zich van daaruit hebben verspreid. Die geesten zijn als afgoden met al die volken meegegaan. Ze hebben zich voorgedaan in vrouwelijke en mannelijke vorm om de hele

zaak te bedriegen en in hun macht te houden. Weet dit: in de geestelijke wereld bestaan er geen goden en godinnen. Het zijn *grootvorsten* uit het rijk van Satan die zich met twee gezichten voordoen, die je een 'mannelijke' en een 'vrouwelijke' kant willen voorspiegelen van één en dezelfde geest.

Machten met twee gezichten

Dat zie je vaker in de geestelijke wereld: een macht kan twee gezichten hebben. Die twee geesten lijken tegenover elkaar te staan en daarmee wil die macht je alleen nog maar méér in verwarring brengen. Het is één en dezelfde geest die je twee gezichten wil laten zien. Of je nu ter linker- of ter rechterzijde afwijkt, maakt niet uit. Als hij het maar voor elkaar krijgt dat je afwijkt. Zo werkt het ook in de afgoderij. Door twee gezichten te laten zien willen zulke geesten mensen misleiden en het hele plan van God met mensen onderuithalen.

God wil met de mensheid huwen

Goden en godinnen trouwen niet met elkaar, zij krijgen geen kinderen, geen godenzonen en noem het allemaal maar op. *God* wil huwen met de mensheid. Hij, de ware koning in de hemel, wil een gemeente aan zijn zijde die als koningin met Hem tot in alle eeuwigheid mag heersen op zijn troon. En dat verdwijnt helemaal uit beeld als je gaat denken aan goden en godinnen, aan koningen en koninginnen des hemels die in de afgoderij ten tonele worden gevoerd. Dan raak je het zicht op wat God bedoeld kwijt. Afgoderij is afschuwelijk. Het leidt de aandacht volledig af van de ware God en van de ware bedoeling van God met mensen.

Verering van natuurverschijnselen

Met de afgoderij komt in die tijd na de zondvloed ook de verering van hemellichamen en natuurverschijnselen tot ontwikkeling. De zon en de maan worden aanbeden, de stand van de sterren leidt tot de ontwikkeling van de astrologie. Door de zondvloed is er op aarde een wisseling van seizoenen ontstaan: er is sprake van winter en zomer, van lente en van herfst. Dat heeft enorme gevolgen in de plantenwereld en de mensen zien het. De natuur sterft en een aantal maanden later komt alles weer tot leven... Ook dat 'sterven' en 'opstaan' van de natuur wordt verbonden met godsdienst. De momenten dat herfst en lente intreden worden vereerd. Het 'vruchtbaar worden' wordt aanbeden. Satan weet misbruik te maken van alles wat er ten opzichte van de situatie van vóór de zondvloed veranderd is. Wat een weerzinwekkende en afschuwelijke ontwikkeling!

Hoge plaatsen, wat zit erachter?

Denk nog even terug aan wat de vorige keer naar voren is gekomen. Noach bouwt een altaar op een hoge plaats, hij wil zijn God vereren. In Babel gaan mensen een toren bouwen,

ook nu weer zo'n 'hoge plaats'. Die toren moet voor de mensen iets gaan betekenen: het *zichtbare* neemt de plaats in van de *onzichtbare werkingen en krachten erachter*. Dat is bedrieglijk: het gaat niet om die zichtbare dingen, maar om de machten die zich daarachter verschuilen. Het gaat niet om de zon of de maan, maar om de krachten en machten die zich zo gaan noemen en daarmee de eer en de aanbidding van mensen gaan ontvangen. En zo demonische macht over die mensen gaan krijgen.

De regenboog wordt aanbeden

De regenboog vormt een prachtig teken van Gods trouw, waar God zijn belofte aan heeft verbonden in de tijd van Noach. Die regenboog heeft in de afgoderij een heel andere betekenis gekregen. Men is die regenboog gaan aanbidden. Men gaat *zichtbare dingen* aanbidden. Er worden beelden van allerlei (af)goden gemaakt. Verschrikkelijk! Die Nimrod heeft heel wat in het leven geroepen! Hij doet wat Satan wil en maakt mogelijk wat Satan beoogt.

Niets van wat Nimrod denkt te doen is onmogelijk

In het eerste deel van zijn leven lukt alles: hij onderwerpt zijn broeders, hij wordt koning. Onder zijn leiding verrijst Babel en vordert de bouw van de toren. Hij krijgt het voor elkaar om die torenbouw te starten met inzet van zoveel mensen: hij betovert met bovenmenselijke kracht de mensen uit zijn tijd. Hoeveel zullen het er geweest zijn? Ik heb een schatting gelezen in één van de commentaren. Men schat dat in die tijd de wereldbevolking bestond uit zo'n 30.000 tot 50.000 mensen. Zo'n groep mensen heeft zich in Mesopotamië onder Nimrod geschaard. Niet allemaal: Noach niet en Sem ook niet, en wellicht nog meerderen... Nimrod maakt 'naam', maar bereikt zijn doel niet.

Nimrod bereikt zijn doel niet, Satan wel

Nimrod krijgt het niet voor elkaar om alle mensen tot één machtig volk samen te smeden en zo bij elkaar te houden. Hij bereikt dat doel niet, maar Satan bereikt zijn doel wel: bij die torenbouw van Babel gaat de afgrond open. Satan krijgt het voor elkaar om mensen geestelijk zó te misleiden en te misbruiken dat zij het demonenleger dat door de zondvloed in de afgrond gevangen vast, daaruit gaan losmaken en weer actief laten worden.

Nimrod is een beeld van de antichrist

Nimrod is een type is van de antichrist, van een mens die zich in die tijd - net zoals de antichrist in zijn tijd - tegen alles en iedereen verzet. Hij verheft zich boven zijn broeders, hij wil koning zijn en aan ieder laten zien dat hij een god is. In 2 Thessalonicenzen 2:4 staat: **de tegenstander, die zich verheft tegen al wat God of voorwerp van verering heet, zodat hij**

zich in de tempel Gods zet, om aan zich te laten zien, dat hij een god is.

Het Babelse wordt het Belialse

Die geestelijke ontwikkeling begint in Babel: daar start in Genesis 10 en 11 de bouw van die toren. Vanaf dat moment is Babel beeld van het antichristelijke en antigoddelijke. Wat destijds in Babel is gebeurd, zal in de hemelsferen nóg een keer gaan gebeuren: in het *geestelijke* Babel van de eindtijd. Ook dan zal dat 'grote Babylon' door een grootvorst worden geregeerd, door de geest die in Genesis 11 door het werk van Nimrod en de zijnen gaat vrijkomen: Belial.

(Zie over 'Belial' het boek '[De strijd tussen licht en duisternis](#)', hoofdstuk 7 of de volgende vier 'Studiebladen'):

59. [Geheimenissen onthuld \(1\)](#)

60. [Geheimenissen onthuld \(2\)](#)

61. [Geheimenissen onthuld \(3\)](#)

62. [Geheimenissen onthuld \(4\)](#)

De antichrist bereikt ten slotte zijn doel niet

Ook in de eindtijd gaat een mens 'als Nimrod' opstaan. Ook dan is er zo'n grote 'opstandeling' die naam maakt, zijn zin doordrijft en met hoogmoed en overmoed zich van alles en nog wat aanmatigt. Ook in dat leven zal in het begin alles 'goed' lijken te gaan. Maar uiteindelijk bereikt de antichrist zijn doel niet. We weten dat vanuit de Openbaring van Jezus Christus. Als de antichrist zich met de zijnen verheft tegen Jezus en zijn gemeente, en in de hemel opklimt om Jezus zijn macht en autoriteit te ontnemen, delft hij het onderspit en gaat hij 'ten verderve'.

Wat moet ik aan met die volkerenlijst uit Genesis 10?

De tijd na de zondvloed is een indrukwekkende tijd met grote invloed op de tijd daarna. De doorwerkingen van die tijd vinden we terug tot op de dag van vandaag. Misschien zeg je: wat moet ik aan met die volkerenlijst uit Genesis 10? Die lijst is het gevolg van de gebeurtenissen die in Genesis 11 worden beschreven. Vóór de bouw van die toren in Babel horen alle mensen nog tot één volk en spreken zij één taal. Ná die torenbouw en mede dóór alles wat daarbij gebeurt, worden zij in een groot aantal volken en talen opgesplitst. Die volken worden in Genesis 10 en in het tweede gedeelte van Genesis 11 genoemd. In deze bijbelstudies houden we de *volgorde van de gebeurtenissen* aan en niet zozeer de volgorde van de hoofdstukken.

De torenbouw van Babel is een markant punt in de geestelijke ontwikkeling van de mensheid. Daarom gaan we daar nog nader op in (*wordt vervolgd*).

Noot van de auteur: De links naar de 'Studiebladen', de serie boeken over 'Gods plan met mensen' en het 'Overzicht Oude Testament' werken voor alle lezers van Hoger-op. Ze verwijzen naar het openbare deel van de website van VEG Immanuel Breda. Dat geldt *niet* voor de links naar de mp3's van de 'Bijbelstudies Oude Testament'. Die bestanden staan in een afgeschermd deel. Om die mp3's te kunnen beluisteren is een EENMALIGE REGISTRATIE nodig op <https://veg-immanuel-breda.nl/mp3s/inloggen-registreren-voor-mp3/>. Je ontvangt een 'media-account', met toegang tot alle beschikbare mp3's en mp4's. De 'Bijbelstudies Oude Testament' vind je op <https://veg-immanuel-breda.nl/mp3s/mp3-sets/?set=OT&titel=Oude%20Testament>

DE OPNAME VOOR DE GROTE VERDRUKKING IS EEN ONGEGRONDE AANNAME (2)

Door Piet Guijt

Inhoudsopgave:

- 5b. De eerste brief aan de Thessalonicenzen (2^e deel)
- 6. De tweede brief aan de Thessalonicenzen
- 7. De 70ste jaarweek van Daniël 9

5b. 1 Thessalonicenzen 5:2-4 (NBG-vert.)

In 1 Thess. 5:2-4 schrijft Paulus: *“Maar over de tijden en gelegenheden, broeders, is het niet nodig, dat u geschreven wordt: immers, gij weet zelf zeer goed, dat de dag des Heren zo komt, als een dief in de nacht. Terwijl zij zeggen: het is alles vrede en rust, overkomt hun, als de weeën een zwangere vrouw, een plotseling verderf, en zij zullen geenszins ontkomen. Maar gij, broeders, zijt niet in de duisternis, zodat die dag u als een dief overvallen zou”.*

Dus als het goed is, zijn wij erop voorbereid! Voor ons die in het licht wandelen en de dag toebehoren, komt de Heer beslist niet als een dief in de nacht. Jezus zegt in Joh. 17:15: *“Ik bid niet, dat Gij hen uit de wereld wegneemt, maar dat Gij hen bewaart voor de boze”.* Dat 'bewaren voor' (tereo ek) wat we ook tegenkomen in Openb. 3:10 betekent niet dat we vóór de grote verdrukking worden weggenomen of opgenomen, maar dat de Heer ons zal beschermen te midden van de ure der verzoeking (8)

6. 2 Thessalonicenzen 2:1-4 (NBG-vert.)

“Maar wij verzoeken u, broeders, met betrekking tot de komst van onze Here Jezus Christus en onze vereniging met Hem, dat gij niet spoedig uw bezinning verliest of in onrust verkeert, hetzij door een geestesuiting, hetzij door een prediking, hetzij door een brief, die van ons afkomstig zou zijn, alsof de dag des Heren reeds aanbrak. Laat niemand u misleiden, op welke wijze ook, want eerst moet de afval komen en de mens der wetteloosheid zich openbaren, de zoon des verderfs, de tegenstander, die zich verheft tegen al wat God of voorwerp van verering heet, zodat hij zich in de tempel Gods zet, om aan zich te laten zien, dat hij een god is.”

De 'dag des Heren' is de wederkomst van de Heer (1). Men dacht dat die snel zou komen. En sommigen waren bang die wederkomst gemist te hebben. Maar Paulus wijst erop dat *eerst* de afval (dit woord 'apostasie' betekent overigens niet 'fysiek vertrekken' zoals sommigen (6,7) denken, maar gaat over afval in de betekenis van *afvallen van, afstand nemen van het geloof*) moet komen en de mens der wetteloosheid zich moet openbaren, de zoon des verderfs. Dat betekent dus dat de zgn. opname is er *niet* vóór die komst. De wetteloze zal zich openbaren *“met allerlei krachten, tekenen en bedrieglijke wonderen en met allerlei verlokkelijke ongerechtigheid voor hen, die verloren gaan, omdat zij de liefde tot de waarheid niet aanvaard hebben, waardoor zij hadden kunnen behouden worden”* (2 Thess. 2:10, NBG-vert.). Maar de ware gelovigen die vasthouden aan Gods Woord, zullen volharden en niet bezwijken door de misleiding, de leugen en het geweld van de antichrist maar zullen standhouden. En juist daarbij past de tekst *“Neemt daarom de wapenrusting Gods, om weerstand te bieden IN DE BOZE DAG en om, uw taak geheel vervuld hebbende, STAND TE HOUDEN”* (Ef. 6:13, NBG-vert.).

We willen nog even stilstaan bij 2 Thess. 2:4. Deze tekst is ten onrechte vaak opgevat als bewijs dat er nog een derde tempel in Jeruzalem zou moeten komen. Denkend aan 1 Kor. 3:16-17 gaat het echter om de gemeente (de tempel van God), waarin de antichrist zich als god wil laten vereren.

De conclusie uit de bespreking van de teksten uit de twee brieven van Paulus aan de Thessalonicenzen is dat de veronderstelling van een opname van de gemeente vóór de grote verdrukking op geen enkele wijze eruit kan worden afgeleid. Integendeel zelfs, want de betreffende Bijbelteksten (1 Thess. 4:13-18; 5:2-4; 2 Thess. 2:1-4) die worden genoemd voor het beargumenteren van de zgn. opname vóór de grote verdrukking, blijken bij nader inzien helemaal niet op die 'opname' te slaan, maar te gaan over de *wederkomst* van Jezus aan het eind van de tegenwoordige eeuw! (zie o.a. 1 Kor. 15: 50-52; Openb. 11: 15-17). Men maakt namelijk de grote en fundamentele fout dat men gebeurtenissen die plaatsvinden bij de wederkomst van Jezus aan het einde van dit tijdperk ten onrechte koppelt aan de zgn. opname van de gemeente vóór de grote verdrukking. Vandaar ook dat de Britse Paulus-kenner Tom Wright het idee van een opname op grond van teksten van de twee brieven van Paulus aan de Thessalonicenzen (en met name 1 Thess. 4:17b) 'nonsens' noemt (12).

Bovendien moet bedacht worden dat nota bene in dezelfde brieven van Paulus aan de Thessalonicenzen deze teksten staan: *“En Hij, de God des vredes, heilige u geheel en al, en geheel uw geest, ziel en lichaam moge bij de komst van onze Here Jezus Christus blijken in allen dele onberispelijk bewaard te blijven”* (1 Thess. 5:23, NBG-vert.) en *“zodat wij zelf over u roemen bij de gemeenten Gods, vanwege uw volharding en uw geloof onder al uw vervolgingen en de verdrukkingen, die gij doorstaat: een bewijs van het*

rechtvaardige oordeel Gods, dat gij het Koninkrijk Gods waardig geacht zijt, voor hetwelk gij ook lijdt" (2 Thess. 1: 4,5). Dus, hoezo opname vóór de grote verdrukking?

7. De 70ste jaarweek van Daniël 9

Wij willen vooropstellen dat ook wij geloven dat er in de laatste tijden vele verdrukkingen en vervolgingen van christenen zullen zijn. Immers niet voor niets waarschuwt het Nieuwe Testament voor verdrukkingen en geeft het aan hoe we ons moeten opstellen. Zie bijv. 1 Petrus 5:8 (NBG-vert.): *"Wordt nuchter en waakzaam. Uw tegenpartij, de duivel, gaat rond als een brullende leeuw, zoekende wie hij zal verslinden"*. Ook kunnen we nog denken aan Joh. 16:33b (NBG-vert.): *"In de wereld lijdt gij verdrukking, maar houdt goede moed, ik heb de wereld overwonnen"* en aan 1 Kor. 10:13 (NBG-vert.): *"Gij hebt geen bovenmenselijke verzoeking te doorstaan. En God is getrouw, die niet zal gedogen, dat gij boven vermogen verzocht wordt, want Hij zal met de verzoeking ook voor de uitkomst zorgen, zodat gij ertegen bestand zijt"*. We hebben toch *niet voor niets* een geestelijke wapenrusting gekregen? (Ef. 6:10-12)

Heel opmerkelijk is nu dat degenen die in de zgn. opname vóór de grote verdrukking geloven, spreken over een concrete *grote verdrukking van zeven jaren*. Waar komt dat vandaan? Het is een term (die overigens nergens expliciet in de Bijbel te vinden is) die is *afgeleid* uit Daniël 9, maar - en dat is heel misleidend - vanuit een onjuiste *plaatsing in de tijd* en een onjuist *verstaan van de inhoud* van de 70ste jaarweek van Daniël 9! *Men meent dat die 70ste jaarweek nog moet komen, namelijk ergens in de eindtijd*. Aan het begin van die 'toekomstige' 70ste jaarweek zou de opname gaan plaatsvinden.

Maar men ziet over het hoofd dat deze 70ste jaarweek destijds al *direct* is gevolgd na de 69ste waarover Daniël 9 spreekt, dus al eeuwen geleden heeft plaats gevonden! We zullen daarom eerst toelichten waarom het onjuist is om een zgn. 'gap' van 2000 jaar in te lassen tussen de 69ste jaarweek en de 70ste jaarweek van Daniël, en vervolgens ingaan op *wat er in die 70ste jaarweek werkelijk gebeurd is*.

De Messiasbelijdende Amerikaanse Jood Steve Wohlberg noemt in zijn boek *Misvattingen over de eindtijd. De geheime Opname, de Antichrist, Israël en Het einde van de Wereld* (16) tien argumenten waarom de veronderstelling van die 'gap' (= **dat hiaat**) onlogisch en volkomen ten onrechte is, en laat hij zien dat de gebeurtenissen van de 70 weken van Daniël en ook de 70ste week al in het verleden in vervulling zijn gegaan. Zie ook de video: [Misleidingen over de verdrukking / Misleidingen in de Eindtijd - Steve Wohlberg \(2/4\) - YouTube](#) (20) (vanaf moment ca. 31.00 tot ca. 48.00) en [Zeven jaren van verdrukking / Israel in Profetie - Steve Wohlberg \(3/5\) - YouTube](#) (18). Ook Philip Mauro wijst daarop in zijn boek *De zeventig weken en de grote verdrukking* (10). Zie ook de zeer uitgebreide en gedegen

studie 'Gedachten over de 'zeventig jaarweken' in Daniël 9' (3).

De profetie van Gabriël in Daniël 9 gaat namelijk over een *aaneengesloten* periode van 70 jaarweken betreffende het *volk* Israël, waarvan de 70ste jaarweek het kernpunt, de climax, is. Deze 70ste jaarweek gaat helemaal niet over de toekomstige antichrist die in de eindtijd een verbond zou gaan sluiten met de Joden zoals Darby heeft verondersteld, maar gaat het juist over Jezus Christus die *een nieuw verbond in Zijn bloed sluit dat voor velen vergoten wordt tot vergeving van zonden* (Luk. 22:20; Matt. 26:28) en over de bediening van Jezus die Zijn leven aflegde (namelijk in het *midden* van die 70ste jaarweek!) als een eeuwigdurend offer voor onze zonden en om een eeuwigdurend Koninkrijk te vestigen! Is dát niet het afsluiten van de zonde, het verzoenen van de ongerechtigheid en het brengen van eeuwige gerechtigheid voor Israël (Dan. 9:24) en de gehele wereld? Door Jezus' offer *halverwege die 70ste jaarweek* scheurde het voorhangsel van de tempel en kwam er een einde aan het belang en de noodzaak van de dierenoffers in de tempel. En in het jaar 70, met de verwoesting van Jeruzalem en de tempel, kwam er een *definitief einde* aan de dierenoffers in de tempel. Ook al denken Joden en sommige christenen vanwege een verkeerde uitleg van enkele Bijbelteksten dat er nog een tempel in Jeruzalem zal komen, er zal echter nooit meer een tempel ge- of herbouwd *hoeven* te worden. Ook wat dat betreft, trok Darby een verkeerde conclusie uit Daniël 9:27 en 2 Thess. 2:4. Het veronderstellen dat er in Jeruzalem een tempel zal moeten zijn, is zelfs een grove belediging voor God de Vader die Zijn Zoon Jezus Christus gaf als het ware offerlam, het Lam van God! (En *indien* er toch een stenen tempel gebouwd *zou* worden in het aardse Jeruzalem, dan is dat geen vervulling van profetie, want deze tempel zal geen enkele geestelijke waarde hebben. Jezus sprak over *"de tempel van Zijn lichaam"* (Joh. 2:21) en doelde daarmee op Zijn aardse lichaam en indirect op Zijn geestelijk Lichaam, de Gemeente) (*slot in deel 3 volgt*).

WISSELING VAN LEIDERSCHAP IN DE VEG SNEEK

De volle evangelie gemeente 'De Goede Herder' te Sneek neemt op 31 maart afscheid van Wiebe en Hennie de Boer als voorgangersechtpaar. Zij zijn nu 77, resp. 74 jaar.

Na veertig jaar voorgangerschap gaan deze pastoraal bewogen broeder en zuster het wat rustiger aandoen.

Wiebe wil wel graag blijven spreken, maar de eindverantwoordelijkheid

wordt overgenomen door twee veel jongere oudsten die op de genoemde datum zullen worden ingezegend, maar die allebei ook al lange tijd actief zijn in de gemeente in allerlei taken. De VEG Sneek bestaat momenteel uit ongeveer 50-60 personen en is indertijd gesticht door Jan Hendrikse, die toen

voorganger was van de VEG op Urk en op zo. mi. samenkomsten in Sneek ging beleggen. In de loop der jaren heeft de gemeente heel wat stormen moeten doorstaan, maar dwars door dit alles heen is zij staande gebleven. De gemeente bleef bijv. overeind en viel niet om door de 'Toronto blessing.' Dat kwam dankzij het werk en de zegen van de Heer en mede doordat Wiebe altijd een duidelijke, geestelijke koers voor de gemeente vasthield en voor ogen had. Daarnaast deden zij nog tal van andere dingen, waarvan ik wat hun beiden betreft één ding wil noemen. Wiebe ging jarenlang wekelijks naar de gevangenis van Groningen om daar gevangenen op te zoeken en met hen te spreken en te bidden. Hennie heeft veel nagedacht over boek Openbaring en uit haar ontdekkingen regelmatig geestelijk inzicht met de gemeente gedeeld op de donderdagse bijbelstudie en bidstond.

Hun leven heeft diepe dalen gekend, zoals het verwerken van het verlies van hun zoon Marten (toen 16 jaar), maar de Heer bleef hen nabij. Hun andere vier kinderen Nelda, Duwina, Berber en Bert functioneren alle vier in de gemeente 'De Goede Herder.'

Vanuit 'Hoger-Op' wensen wij dit kostbare en prachtige echtpaar Gods nabijheid en alle goeds toe nu zij het wat kalmer aan gaan doen. De nieuwe leiding bestaat uit Steven van der Kuur (54) en Bert de Boer (40) die we van harte Gods zegen, kracht en wijsheid wensen om de gemeente verder te leiden achter Jezus, de Goede Herder aan (*red.*).

'GOUD VAN OUDS'

Het kan niet missen dat we dit keer graag twee toespraken van Wiebe de Boer willen delen die hij als herder van de gemeente in 2023 heeft uitgesproken:

[20230101-6371-WdBoer-2kon5:4-14-Naäman-Sneek](#)
[20230101-6372-WdBoer-ps103:1-18,1joh4:7-16-Jezus;onze ziel;liefde-Sneek](#)

WAT LEER JE VAN HET VERHAAL VAN ABRAHAM? (3)

Lessen van de aartsvaders toegepast voor je eigen leven

Naar de boodschap van 06-08-2023 in de VEG 'De Ark' te Alphen aan den Rijn.

Door Toon van den Hoorn

Genesis 12:9-17 (NBV)

Steeds verder reisde Abram, in de richting van de Negev. Toen brak er in het land hongersnood uit. Abram trok naar Egypte om daar als vreemdeling te verblijven, want de hongersnood was zwaar. Toen hij op het punt stond Egypte

binnen te trekken, zei hij tegen zijn vrouw Saraï: 'Luister, ik weet heel goed dat jij een mooie vrouw bent. Als de Egyptenaren je zien, zullen ze zeggen: "Dat is zijn vrouw," en dan doden ze mij en laten ze jou in leven. Zeg daarom dat je mijn zus bent, dan zal het dankzij jou misschien goed met me aflopen en komt mijn leven niet in gevaar.' Inderdaad was Abram nog maar nauwelijks in Egypte of de Egyptenaren zagen dat Saraï een bijzonder mooie vrouw was. Ook de officieren van de farao merkten haar op, en ze prezen haar aan bij de farao, die de vrouw liet overbrengen naar zijn paleis. En dankzij haar ging het Abram goed: de Farao gaf hem schapen en geiten, runderen, ezels, slaven en slavinnen, ezellinnen en kamelen.

De beproevingen en verzoeken van Abram en de onze

In dit derde artikel over Abram gaat het nu over zijn beproevingen, jouw beproevingen. Abram neemt het land in bezit dat de Heer hem geeft. Persoonlijk gemaakt: jij neemt het leven in bezit dat de Heer jou geeft, elke dag weer meer! En hoe gaat het dan verder met Abram, en in jouw leven? Heel kort door de bocht: de duivel verzoekt Abram, de duivel verzoekt jou. En dat doet hij als jij in een moeilijke situatie terecht komt, waarvan de duivel zegt dat daar geen uitweg uit is. Bijvoorbeeld - ik houd het maar bijbels en geestelijk - je hebt de belofte van een zoon maar je blijkt onvruchtbaar. Je gelooft: ik mag als een zoon van God leven en daar loop je in deze wereld mee, maar het lukt je maar niet, om het ook echt te doen.

Verover Gods belofte land op de geestelijke vijand

De Heer belooft jou een land van melk en honing. Dat is niet niks. Hij belooft jou een heerlijk leven, maar dit leven moet je wel *veroveren* want wie is er in het land? De Kanaäniet. Dus je moet het wel veroveren op de Kanaäniet. Dit leven wat je krijgt moet je daarom *veroveren op de geestelijke vijand*.

Satan komt als je honger hebt

Je hebt honger en je hebt niets te eten. Er geschiedt honger in het land, zo staat het er. Er geschiedt honger in jouw leven, dat je ergens naar hunkert en dat je het nog niet te pakken hebt. Dat lezen we hier bij Abram. Wat doet Abram? Hij trekt in de Negev, dat betekent: een dor en een droog land. Abram gaat dus zelf de woestijn in. En dan ontstaat er honger in het land. Jezus gaat de woestijn in en dan staat er: **ten slotte kreeg hij honger** en wanneer komt de satan dan? *Als hij honger heeft*. Dan komt satan om hem te verzoeken. Het mooie is dat Jezus die verzoeken doorstaat!

Eigen oplossingen bedenken...

Doorstaat Abram de verzoeking? Nee. Abram daalt af naar Egypte om er als vreemdeling te gaan wonen, want zwaar was de honger in het land. Hij vertrekt en hij daalt af naar Egypte. Hij verwacht het niet langer van de levende God. Hij gaat het zelf maar oplossen. Dan denk je: wat een domme Abram. Hoe vaak denk ik, hoe vaak denk jij, dat je het zelf moet oplossen?

En misschien een beetje met een kwinkslag van het volle evangelie en een gebed er achteraan. Hebben jij en ik soms meer geloof nodig in wat God belooft? Juist in je moeilijke situatie?

Abram daalt af naar het angstland, het 'dwingeland'

Abram daalt af naar Egypte. In het Hebreeuws staat er *Misraïm*. Het angstland, waar je bang wordt. Oh, als er maar niet dit, als er maar niet dat... *Misraïm*, het controleland, het heersersland, het 'dwingeland'. Alles onder controle houden, alles checken.

Vluchten naar de 'welvaartsstaat'

Je zou ook kunnen zeggen in onze tijd: hij vlucht naar de welvaartsstaat. Abram vlucht weg, daalt af naar de welvaartsstaat. Hij trekt niet verder door het land wat de Heer hem doet zien, of: niet door in het leven dat de Heer jou laat zien. Je zou Abrams afdaling zijn 'afgang' kunnen noemen op dat moment.

Gods bedoeling is: omhoog gaan

Er daalde iemand af van Jeruzalem naar Jericho. Als er iemand afdaalt in de bijbel, dan vallen ze in de handen van rovers, van machten der duisternis met hun gedachten, met hun verlangens en jij denkt: wat geloof ik, dat verlang ik? Een mens moet juist omhooggaan. Omhooggaan naar het land, naar Jeruzalem. Als Abram dan weer wegtrekt uit Egypte staat er: hij gaat *omhoog* naar het land, of met de Naardense Bijbel: *'Dan klimt Abram op uit Egypte'* (Gen. 13:1). Dan heeft hij het weer te pakken. Prachtig is dat. Dan gaat hij omhoog in de stad, omhoog op de berg Sion.

Afdalen en je geleidelijk aan gaan aanpassen...

Maar hier daalt hij dus af. Om er als vreemdeling te gaan wonen. De Naardense Bijbel vertaalt: *'om daar zwerver-te-gast te zijn'* (Gen. 12:10). Dus wat ga je dan doen? Dan ga je dus zwerven, geestelijk, met je gedachten, met je geloven. Dit eens proberen, dat eens proberen. Dan ga je van groep naar groep. Maar dan woon je niet in het land wat de Heer jou geeft. Dan woon je in Egypte als vreemdeling. Abram past zich snel aan Egypte aan, aan het land, aan het leven waarin Farao heerst. Wat een beproeving zie je hier. Ze verleiden je om *af te dalen* naar Egypte. Ze verleiden je om als vreemdeling rond te gaan zwerven. Je bent vrij en je mag gaan waar je wil. Je gaat je een beetje aanpassen. Een beetje heersen, een beetje dienen. Je past je aan: je getuigt niet meer van je leven met de Heer. Je wilt je leven eigenlijk ten diepste niet aan Hem geven, maar aan andere dingen.

De duivel zegt: 'Je hebt een heel zwaar leven...'

En dan staat er: *'want zwaar is de honger in het land'*. Is de honger in het land zwaar, denk je? Of weegt de honger zwaar? De Naardense bijbel vertaalt: de honger weegt zwaar in het land. Je kunt honger hebben geestelijk, je kunt een

tekort hebben, maar de duivel maakt dat zwaar in je leven, die vergroot dat uit. En dan ga je dus zwaar denken, zwaar leven en zwaar geloven. Dan is het allemaal niet zo makkelijk meer. Nee, juist heel moeilijk. Denk maar niet dat ik het gemakkelijk heb, zegt de duivel, en jij als jij nou meedoet... *Dan geloof je dus minder in de mogelijkheden van God.*

Abram dekt zich in met de 'halve waarheid'

En dan lezen we: *'dan zullen ze mijn vrouw afpakken, mij doden'*. Voordat Abram Egypte binnentrekt laat hij zich dus leiden door angst. Het lijkt wel of het 'angstland' al over hem heen slaat en hij is er nog niet eens binnengegaan. Hij gelooft: ze zullen mij doden. Ze zullen mijn vrouw afpakken en mij doden. En hij spreekt hierover met zijn vrouw Saraï: *'zie toch dat jij een vrouw bent schoon van aanzien'*. En dan gaat hij verder: *'mij zullen ze doden maar jou zullen ze laten leven'*. Zie je hoe Abram bezig is? En misschien dat elk mens in deze welvaartsstaat zegt: ja natuurlijk, hij moet uitkijken, hij moet verder, hij heeft beloften, maar hij moet zich indekken. *'Zeg toch dat je mijn zus bent, zodat het mij goed zal gaan en mijn ziel zal leven'*. Wat zie je hier? Is Saraï Abram's zus? Ze is zijn halfzus. Spreekt Abram de waarheid? *De halve waarheid.* Daar heb je hem. En bovendien, Saraï is toch zijn vrouw?

Bezwijk niet in verzoeking: het gaat om de hele waarheid

Zie je nu hoe de duivel probeert te verzoeken? En hoe hij ook probeert jou te verzoeken? Het gaat om de hele waarheid. Bezwijk niet onder zijn verzoeken, zou ik willen zeggen. De Heer bidt daarom dat je geloof niet bezwijkt. Aan Hem zal het niet liggen, wat dat betreft.

'Het goed willen hebben', in plaats van het wezenlijke van de gemeente te zien

Ze trekken dus Egypte in. Daar laat Abram Saraï los. Saraï vergaat het, zoals het de gemeente soms vergaat als welvaart, het goed willen hebben in het geding komt. *Dan laten ze het wezenlijke van gemeente-zijn los": Namelijk jezelf met de Heer verbinden, zijn Woord doen in verbinding met elkaar en zodoende je dus met elkaar verbinden, samenbinden. En hierbij dan de geestelijke wereld blijven zien.* De hele waarheid spreken en doen, de duivel onderscheiden die jou verzoekt en blijven geloven wat de Heer jou belooft. En dan weet je toch wat de Heer belooft? Anders ga je ernaar op zoek.

De verlokking van het materiële welzijn

'Zodat het mij goed zal gaan'. Waar lees je nog meer van die dingen? Deze zin alleen al spreekt boekdelen. Abram heeft goed inzicht in aardse zaken en er gebeurt ook wat hij gelooft. Hem geschiede naar zijn geloof. Is dit dus een profetie die zichzelf vervult? Het resultaat hebben we gelezen in vers 14 en 15: Saraï wordt weggenomen en zij komt in het huis van

Farao en dan gaat het Abram heel goed in de 'welvaartsstaat Egypte'.

Materieel gezien is het vaak voordelig als je het met je gemeente-zijn en je roeping op een klein akkoordje gooit. Dat is ook een verleiding, een verzoeking in deze tijd en dan wordt het half-half. Dan is de materie en het aardse toch minstens zo belangrijk als het hemelse.

Is de geestelijke rijkdom en het hemelse uitzicht vervaagd?

Ze overstelpen Abram met aardse rijkdom en misschien prijst hij God er wel voor, dat staat hier niet. Maar één ding is zeker, de fundamenten van de hemelse stad, die ziet hij niet meer. De belofte, dat hij het land in bezit mag nemen, is op zijn minst vervaagd. De belofte dat je het leven in bezit mag nemen dat de Heer jou geeft, dat kun je wel eens niet meer zo helder hebben. Dat kun je bij jezelf zien. Heb ik dan voor ogen, dat leven wat de Heer mij geeft? De geestelijke rijkdom waarmee de Heer jou wil overstelpen?

En we dachten dat Abram een modelfiguur was. Dat is hij ook. Maar hij is ook een mens. Er gebeuren ook dingen die helemaal fout gaan. Goed dat je daar even naar kijkt. En hoe kijkt God? Hij blijft vol liefde en ontferming. Hij blijft zijn God. Hij wil Abram nog steeds overstelpen met hemelse rijkdom. Hij wil jou overstelpen met hemelse rijkdom. Abram, hij gelooft in God. Hij gaat Gods weg dat hebben we gezien.

Mocht je het spoor even bijster zijn, God verandert niet!

Maar hier is hij het spoor volkomen bijster. Dat kun je tegenkomen in je leven. Dat kun je zien bij een ander, maar *houd het maar bij jezelf*. Dan ben je op dat moment de weg van God voor je leven kwijt. Maar er is één ding: *God verandert niet*. Als je zoekt, kun je Zijn weg weer vinden. Kun je weer gaan geloven in Gods belofte voor jouw leven. En dan ga je Gods woord weer op die manier lezen, voor jezelf, persoonlijk en voor de gemeente.

De verzoeking aan Abraham om zijn zoon Isaäk te offeren

Ten slotte wordt Abraham ook nog door de duivel verleid, verzocht, om hun eerstgeboren zoon te offeren. Dat is wat. Ik laat je eerst even zien wat Paulus erover schrijft in de Hebreeën 11:17-10 (NBG-vert.):

Door het geloof heeft Abraham, toen hij VERZOCHT werd, Isaäk ten offer gebracht, en hij, die de beloften aanvaard had, wilde zijn enige zoon offeren, hij, tot wie gezegd was: Door Isaäk zal men van nageslacht van u spreken. Hij heeft overwogen, dat GOD BIJ MACHTE WAS HEM ZELFS UIT DE DODEN OP TE WEKKEN, en daaruit heeft hij hem ook bij wijze van spreken teruggekregen.

Paulus kan het zo mooi schrijven. Als je de tekst goed leest, verzoekt de levende God Abraham dan? *Vraagt de levende God echt aan Abraham om zijn zoon te offeren?* (Ik schop

tegen leringen aan die er nog zijn). Jakobus 1:13 zegt hierover:

Laat niemand, als hij verzocht wordt, zeggen: Ik word van Godswege verzocht. Want God kan door het kwade niet verzocht worden en Hijzelf brengt ook niemand in verzoeking.

Hij verwijst niet naar Abraham, dat doe ik wel. *De verzoeking, de beproeving doet God niet, maar de duivel.*

De goden eisen om je eerstgeboren zoon te offeren

Klein uitstapje: er zijn ook omringende volken. Wat doen de goden van de omringende volken, wat willen die? Die eisen van hun onderdanen dat zij hun eerstgeborene aan hen offeren. Dus dat ze die zoon doden, zodat die zoon niet meer kan leven. Komt goed, zeggen ze voor de rest van de familie. En je weet: er zijn koningen in Israël die hun eerstgeboren zoon offeren. Laten hun eerstgeboren zoon door het vuur gaan. Daar komen ze echt niet uit terug.

Loop je hemelse roeping niet mis voor aardse welvaart

Er zijn mensen in onze tijd, die offeren hun zoonschap, die verkwanselen hun eerstgeboorterecht met beloften eraan verbonden. Waarvoor? Voor een bord eten. Voor de economie van deze tijd.

Abraham en Izaäk gaan omhoog

Dan terug naar dat mooie verhaal van Abram, moet je thuis maar eens lezen. Er staat: Abraham doet zijn zoon 'omhooggaan', omhoog op de berg Moria, Sion. De Naardense Bijbel zegt: *'Doe hem opgaan...'* (Genesis 22:2). Dit vraagt God van Abraham. *Omhoog doen gaan*, het werkwoord wat er staat in het Hebreeuws, betekent inderdaad omhoog doen gaan, maar het betekent ook *offeren*. En God zegt tegen Abraham: doe je zoon omhooggaan om een brandoffer te brengen. En dan gaat hij drie dagen op reis naar de berg Moria. De tempelberg. De berg van de Heer. Dat is toch een plaats zou ik zeggen om de Heer te aanbidden, om de Heer groot te maken. Om de Heer je liefde te verklaren en niet de plaats om je zoon te slachtofferen, lijkt me. Abraham laat zich verzoeken door een andere god, dan de God van het leven. In de Hebreeuwse tekst staat hier: *een elohim zegt tegen hem*. Een god dus met een kleine letter. Dat is de god van doden. Als Abraham op het punt staat om zijn zoon te offeren, dan spreekt de engel van de levende God staat er in Genesis 22:11-12. Dus wie spreekt er dan? Niet de god van de doden, maar de God van het leven.

Gods heerlijkheid geestelijk gaan zien

Even eraan vooraf: *'op de DERDE DAG slaat Abraham zijn ogen op'* (Gen. 22:4) ('ten hemel' zou ik willen schrijven), en wat ziet hij dan? Dan ziet hij de berg waar hij moet zijn van

verre. De Midrasj (Joodse uitleg) zegt: zowel Abraham als Isaäk zien op die derde dag de wol. De heerlijkheid van God op de berg. En dat zien de knechten niet. Abraham en Isaäk zien dit wel. Wat zegt Abraham dan tegen hen? **'Blijven jullie maar hier achter bij de ezel'** (Gen. 22:5). Want die ziet het ook niet. Dus *zien in de geestelijke wereld* is eigenlijk het belangrijkste in je leven, *profetisch zien* in jouw persoonlijke situatie. Iets onderkennen, zien wat veel anderen om je heen niet zien.

Geloof in het leven!

Abraham zegt tegen zijn knechten: **'WIJ komen terug'**. Allebei dus. Hij weet nog niet hoe. Maar hij gelooft het. Hij gelooft: Ik moet mijn zoon aan God offeren, *hij verwacht dat God zijn zoon uit de dood wordt opgewekt*. En Isaäk vraagt dan waar het offerlam is. En dan zegt Abraham: **'God Zelf zal in een offerlam voorzien'** (Gen. 22:7). Twee mannen gaan daar, vader en zoon. *God Zelf zal in een offerlam voorzien* en dat klopt! Gods bedoeling is dat zij samen *omhooggaan* op de berg Moria, geestelijk op de berg Sion, om een brandoffer te brengen. En hiermee laten ze zien: *wij willen een leven leiden dat ons boven alles uit voert. Wij leggen Heer ons leven in Uw hand*. En dan zien ze als de Heer ingrijpt: het offerlam. Dit lam offeren ze samen. Zo laten ze zien, dat een Offerlam voor ons mensen nodig is.

Het offer van Jezus en ons leven offeren aan Hem

En onze God zelf voorziet in dit Offerlam en dat is Jezus. Gods eerste zoon. Hij ziet: om duivel en dood te overwinnen is er eerst een offer nodig. En hij geeft zijn leven voor God. Ja, ook voor God, denk er maar eens over na thuis. Voor jou en voor mij. Wij hoeven niet te sterven. Wij hoeven niet om te komen in onze zonden, want dankzij Jezus is er verzoening en verlossing! Mogen wij leven vandaag tot eer van de levende God. *Mogen wij ons leven geven als een offer aan Hem!* Ik zou zeggen: doe er het goede mee voor je eigen leven. Amen. *(wordt vervolgd)*.

Uitgewerkt vanaf de mp3 door Corrie Kuster.

'DIT ZAL IK NOOIT MEER VERGETEN...'

Kort getuigenis van Wil Voois (VEG Den Haag)

Destijds ben ik *gegrepen* door het volle evangelie. Ik ben tijdens een 'Kom en Zie'-dienst voor het eerst in de gemeente gekomen. Toen kreeg ik een cassettebandje mee met een preek van br. Van den Brink. Ik was onder de indruk van zijn kennis van en inzicht in de hemelse gewesten (welke toespraak dat precies geweest is, weet ik niet meer).

In de maand januari van 2024 was in onze gemeente het thema "vergeving." Bij Rita Blijdorp in de Infotheek vond ik een preek van br. Van den Brink over "Vergeving van zonden." Infotheeknummer: 0944 van 8-12-1985. Een gouden vondst,

waarin hij benadrukt hoe belangrijk het is om je naasten te vergeven. Br. Van den Brink zei, dat wanneer je iemand niet vergeeft je de vergiffenis van Gods zijde voor die persoon tegenhoudt. Als wij niet vergeven, blijft de vijand een claim op die persoon houden. Daarom is het belangrijk, dat je *restloos* vergeeft, als je een beeldrager van God wilt zijn. Het is zeker de moeite waard om deze toespraak te beluisteren:

[19851208-0944-JEvdBrink-luc1:76-79-Vergeving van zonden](https://www.kdh-infotheek.nl/19851208-0944-JEvdBrink-luc1:76-79-Vergeving-van-zonden)

Deze boodschap komt uit de infotheek 'Het Koninkrijk der hemelen':
www.kdh-infotheek.nl.

DE WEBSITE BIJ DIT BLAD

Dat is: <https://www.hoger-op.nl>.

Vind daarop: [artikelen](#) van de redactie, de [Magazines](#) in PDF-vorm., [Gemeenten](#), [Links](#) en een [Contact](#) pagina.

MEDEDELING

Uiterste datum voor indienen kopij voor no. 4 van april is 14-04-2024.

COLOFON

Doel

'Hoger-op' is een blad voor geloofsopbouw, verdieping en evangelisatie. Het wil een bijdrage geven:

- Aan de *samenbinding van gemeenten* die de boodschap van het 'volle evangelie' (dat wil zeggen: het *volledige* evangelie) willen uitdragen.
- Daarnaast geeft het *impulsen voor de persoonlijke geloofsgroei* van jong en oud.
- We beogen de *verbreiding van het evangelie van het Koninkrijk van de hemelen* (= de hemelsferen), ook buiten de directe, eigen kring.

Vanuit de volheid van het evangelie willen we een boodschap uitdragen die het *inzicht in Gods Woord verdiept*. Het biedt een *stimulans om Jezus na te volgen* in de dagelijkse praktijk door in eigen leven *'hogerop' met de Heer* te komen.

Digitaal magazine

'Hoger-op' is een gratis digitaal blad. U kunt meer adressen ervoor opgeven via redactie@hoger-op.nl die interesse (kunnen) hebben het te ontvangen. Het blad verschijnt met ingang van 2023 om de maand (11x per jaar met een combinummer in juli-augustus) en heeft een omvang van 18-20 pagina's. *Elk nummer zal rond de 22e van de maand uitkomen*. Hoewel het fijn is dat mensen het blad door de gemeente mailen, verdient het de voorkeur als men zelf persoonlijk een gratis abonnement aanvraagt. Door de publicatie als pdf op de website <https://www.hoger-op.nl> (met een link voor de ontvangers per e-mail) kan het gemakkelijk worden doorgestuurd naar andere christenen met wie je contacten onderhoudt en/of in gesprek bent. *Al verschenen nummers zijn terug te vinden op de website*. Er wordt ook op sociale media, met name op facebook, bekendheid aan gegeven.

Links

Het is fijn als er een link geplaatst naar <https://hoger-op.nl/> op verwante gemeentewebsites, waardoor men op het blad wordt geattendeerd.

Redactie

Jildert de Boer

Vormgeving

Henk Verbeek

Verantwoording en copyright

Elke auteur draagt de verantwoordelijkheid voor zijn/haar artikelen en de redactie is verantwoordelijk voor de publicatie ervan. De link naar de pdf van het blad op de website kan vrij doorgezonden worden via de e-mail. Bij overname van artikelen: *graag bronvermelding*.

Correspondentieadres

Jan Azn. Leeghwaterstraat 6

3841 KC Harderwijk

Tel. 06-27269342; E-mail: redactie@hoger-op.nl

